ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

www.antepithesi.gr | ΤΕΥΧΟΣ 06 | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019 | ΤΙΜΗ 2€

ΕΥΡΩΠΗ
ΝΕΟΛΑΙΑ
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

POLO ΜΑΥΡΟ

ΡΑΦΤΟ ΣΗΜΑ ΜΑΙΑΝΟΡΟΣ
ΜΕ ΟΡΦΝΕΣ

ΤΙΜΗ: 16€

T-SHIRT ΜΑΥΡΟ

ΜΠΡΟΣΤΑ: ΣΗΜΑ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ
ΠΙΣΩ: ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ
ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ

ΤΙΜΗ: 10€

T-SHIRT ΜΑΥΡΟ

ΠΙΣΩ: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ: 10€

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΧΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (+30 6949361466

ΣΠΑΣΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΝΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ!

ΜΕΤΩΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19.00-21.00
ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 131- 4ος

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΡΚΕΖΗΣ
ΈΚΤΟΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΚΙΚΑΣ
MAGLOR
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΟΥ
ΑΡΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΙΔΗΣ
ΜΑΡΙΑ Σ.
ΜΥΡΜΙΔΟΝΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠΑΛΕΥΤΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΓΟΥΛΑΣ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
antepithesizine@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ:
Ιουστίνη Μ.

ART DIRECTOR:
Μ. Βατρόνη

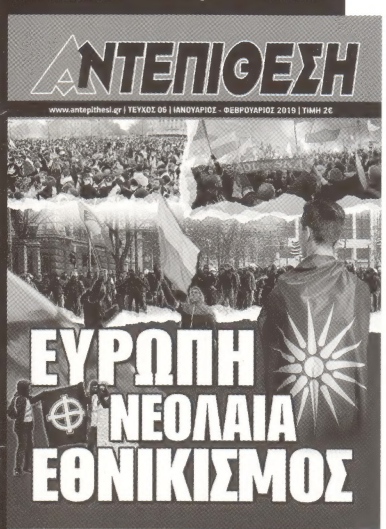

EDITORIAL

Συναγωνιστές, Συναγωνίστριες

Καλή αγωνιστική χρόνια σε όλους, το 2019 είναι το έτος που θα σηματοδοτήσει τη ΝΙΚΗ ΜΑΣ! Ένας χρόνος συμπληρώνεται για το έντυπο που κρατάτε στα χέρια σας, ένας χρόνος που με υπομονή και επίμονητο μέτωπο νεολαίας της Χρυσής Αυγής μεταλαμπαδεύει την λαϊκή Εθνικιστική ιδέα μέσα στην κοινωνίαγια να γνωρίσουν οι νέοι και οι νέες της πατρίδας μας ότι υπάρχει τρόπος αντίστασης στην σημερινή βαρβαρότητα που εφαρμόζει το διεθνέςσύστημα και η νεατάξηπραγμάτων.

Πολλοίλένε ότι τα έντυπαέχουνπεθάνει αφού ζούμε πλέον στην εποχήτου διαδικτύου που παρέχει την δυνατότητα άμεσης πληροφόρησης όποτε το θελήσουμε. Αν είναι έτσι τα πράγματα και το έντυπο έχει όντως «πεθάνει»,γιατίόλοι οι μεγάλοι εκδοτικοίοίκοι επιλέγουν να επενδύουν στα έντυπα; Ρητορικό το ερώτημα, προφανής η απάντηση. Για να εξυπηρετήσουν τα προπαγανδιστικά συμφέροντα των από - κομμάτων του «δημοκρατικού τόξου».

Πέρα από αυτό όμως το γεγονός που καταδεικνύει τη διαχρονική διαπλοκή στον πολιτικό βίο της Πατρίδα μας, οφείλουμε να πούμε ότι το έντυπο έχει μια ιδιαίτερη δυναμική.Σου επιτρέπει να φανταστείς και ναaγγίζεις και να χρησιμοποιείς τις αισθήσεις σου. Βασικές λειτουργίες ενός υγιούς και δραστήριου ανθρώπου σε αντίθεση με τον άβουλο και οκνηρό μαζάνθρωπο που οι παγκόσμιοιδυνάστεςεπιδιώκουν να δημιουργήσουν.Πάμεκόντρα σε όλα αυτά και αγωνιζόμαστε για την διάδοση του Εθνικισμού.

Πέρα από τον ακτιβισμόμέσα από αυτό το έντυποεσύνέε και νέα που μας διαβάζεις,είσαι ο άνθρωπος που θα το διαδώσει για να το δουν και άλλοι, την ιδίαώρα που μας φιμώνει το δημοκρατικό καθεστώς. ΕΣΥείσαι, ο αυριανός συναγωνιστής και συναγωνίστρια στον Αγώνα, για Λαϊκή Κυριαρχία και Εθνική Ανεξαρτησία.

Το έτος που πέρασε σημαδεύτηκε από γεγονότα που εξέθεσαν την κυβέρνηση και επιβεβαίωσαν την ανικανότητα της. Οι πυρκαγιές στην Αττική και οι πλημμύρες στη Μάνδρα προκάλεσαν το θάνατο εκατοντάδων ανθρώπων. Η εκτέλεσητου Ήρωα αδελφού μας Κωνσταντίνου Κατσίφα στην Βόρειο Ήπειρο που έπεσε υπερασπιζόμενος την Σημαίαμας έμεινε αναπάντητη σε συνδυασμό με την υπογραφή της ανθελληνικής συμφωνίας των Πρεσπών δυνάμει της οποίας παραχαράσσεται η ιστορία μας και εκχωρείται το όνομα της Μακεδονίας μας στους σκοπιανούς θα εμπνέουν τις σκέψεις και τις δράσεις μας.

Οι εχθροί του Ελληνισμού απεργάζονται σχέδια για την εξόντωση μας αλλά εμείς αντιστεκόμαστε και θα δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για την υπεράσπιση του Έθνους μας και την ευημερία του Λαού.

Πολλά ακόμα μπορούμε να πούμε αλλά ας αφήσουμε τον χρόνο να δείξει πού θα οδηγηθεί η κατάσταση και με πειθαρχία θα προχωρήσουμε εμπρός.

Μέχρι τότε βροντοφωνάζουμε:

ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ,ΟΧΙ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

[Εκ της συντακτικής ομάδας]

04 | Μαθητικές καταλήψεις για την Μακεδονία μας
06 | Η Γυναίκα στην Εθνικιστική Κοινωνία
08 | Αρχή και Εξέλιξη του ΜΜΑ
10 | Μια Σάπια Δημοκρατία πυροβολεί
12 | Θεϊκός Άνεμος
14 | Arno Breker Ο Γλύπτης του 20ου Αιώνος
16 | Ο Λησμονημένος Γεώργιος Καστριώτης
22 | Ο Βομβαρδισμός του Πειραιά
26 | CINEANTEΠΙΘΕΣΗ
27 | ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ
28 | Η Τυραννία της Πολιτικής Ορθότητας
29 | Μουσικά Νέα
30 | Διεθνή Νέα

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΓΟΥΛΑ

Τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες ενός εξαιρετικά ελπιδοφόρου γεγονότος.

Παραιτηρείται ένα μεγάλο κύμα μαθητικών καταλήψεων κυρίως στα σχολεία της Βορείου Ελλάδας που σαν σκοπό έχει την ματαίωση της ανθελληνικής συμφωνίας των Πρεσπών και του ξεπουλήματος της Μακεδονίας μας.
Η ελληνική μαθητική νεολαία παίρνει θέση μέσω του σχολείου και προβάλλει σθεναρή αντίσταση στα προδοτικά σχέδια του σάπιου πολιτικού κατεστημένου. Το πιο υγιές κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δηλώνει παρόν και δίνει τον δικό του Αγώνα για την Ελλάδα και τη Μακεδονία.

Αψηφώντας ένα σύστημα που ποινικοποιεί κάθε αίσθημα πατριωτισμού και προτάσσει την αποκοπή από τις ρίζες ώστε να επιτευχθεί μία «υποτιθέμενη» πρόοδος, οι μαθητές που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις υπενθυμίζουν σε όλους μας πως υπάρχει ακόμα ελπίδα και η Ελλάδα μπορεί να σωθεί από τα παιδιά της. Ολόκληρες δεκαετίες αντιεθνικής προπαγάνδας πέφτουν στο κενό. Οι συντονισμένες προσπάθειες φίμωσης και απαγόρευσης δεν ταράζουν τους ελληνόψυχους νέους. Αντίθετα, οι παρακρατικές συμμορίες και οι ενέργειές τους, τους πεισμώνουν να συνεχίσουν ακάθεκτοι τον Αγώνα τους. Ασυμβίβαστα επαναστάτες και αγωνιστές οι μαθητές αυτοί δικαίως μπορούν να χαρακτηριστούν ως ο ανθός της Ελληνικής Νεολαίας.
Είναι ευρέως γνωστό ότι οι καταλήψεις στα σχολεία έχουν συνδεθεί με την αριστερά και κυρίως με την αναποτελεσματικότητα τους ως προς την εκπλήρωση των αιτημάτων τους.
Συνήθως αποτελούν πρόφαση για να χαθούν ώρες διδασκαλίας και τις περισσότερες φορές τα σχολεία μετατρέπονται σε κέντρα ανομίας. Οι μαθητικές καταλήψεις για τη Μακεδονία όμως στοχεύουν σε κάτι ανώτερο. Στοχεύουν στο να ακουστεί η φωνή των νέων Ελλήνων. Από τον Γέρακα μέχρι τα σχολεία της Σιαυρούπολης το μήνυμα είναι σαφές και ουσιαστικό. Καμία υποχώρηση, κανένας συμβιβασμός για τα Ιερά χώματα της Μακεδονίας μας!

Η Ελληνική Νεολαία ξύπνησε και είναι έτοιμη να αγωνιστεί για όσα της ανήκουν, για τη Γη της, για το Αίμα της. Οι υπόλοιποι ας ακολουθήσουν.

Η τεράστια συμμετοχή και ο αριθμός των σχολείων που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις κάνουν ξεκάθαρο το γεγονός ότι κανένας αριστεριστής, είτε καθηγητής είτε υπουργός δεν θα μπορέσει να σταματήσει τον Ιερό Εθνικό Αγώνα.

Εμείς με τη σειρά μας σαν νέοι Έλληνες Εθνικιστές δεν μπορούμε παρά να χαιρετίσουμε την κίνηση όλων των συμμετεχόντων μαθητών αλλά και να ελπίσουμε πως αυτό το νέο ρεύμα θα σηματοδοτήσει την αρχή για την εξάλειψη της πνευματικής αρρώστιας του ανθελληνισμού και του μπολσεβικισμού από τα σχολεία στα οποία δυστυχώς κυριαρχεί τα τελευταία 45 χρόνια.

Η Γυναίκα στην Εθνικιστική Κοινωνία

Τα «νέα ήθη» που εισάγονται αλλεπάλληλα και βιαίως στην καθημερινότητά μας, από τον αποκαλούμενο «προοδευτικό τρόπος ζωής», αποτελούν δίχως άλλο ένα νοσηρό φαινόμενο της εποχής. Στις όποιες αλλαγές πραγματοποιούνται δεν υπάρχει κανένα ίχνος εξέλιξης, παρά μονάχα ο εκφυλισμός των άλλοτε υγιών αξιών και προτύπων της κοινωνίας μας.

Από την παρακμάζουσα αυτή διαδικασία, μοιραία, βάλλεται και ο παραδοσιακός ρόλος των δυο φύλων, τον οποίο το «νέο», διεστραμμένο πολιτικοκοινωνικό κατεστημένο πασχίζει με κάθε τρόπο να αλλοιώσει, μεταιρέποντάς τον σε κάτι όχι μόνο ξένο προς τα πρότυπα του λαού μας, αλλά και εντελώς αντιφυσικό.

ΤΗΣ **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥ**

Είναι γεγονός, άλλωστε, ότι σε αυτή την έντονα «εξισωτική» κοινωνία, το περίφημο πνεύμα του φεμινισμού έχει επηρεάσει με τρόπο καθοριστικό το γυναικείο πρότυπο, δέλοντας να πείσει την γυναίκα ότι τα φυσικά, βιολογικά της ένστικτα είναι «κοινωνικά κατασκευασμένα» για να την καταπιέζουν. Στην πραγματικότητα, βέβαια, η μοναδική συμβολή του στην υποτιθέμενη γυναικεία απελευθέρωση έγκειται στην κωμικοτραγική εικόνα γυναικών που προσπαθούν να αγγίξουν το ανδρικό πρότυπο, με σκοπό να αποδείξουν τον δυναμισμό τους, καθώς και ανδρών που απέχουν μακράν από τα πρότυπα αρρενωπότητας. Τελικά ο σκοπός δεν είναι η ελευθερία και η ισότητα, αλλά η ομοιομορφία των δύο φύλων, δίχως ταυτότητα. Η δική μας κοσμοθεωρία στέκεται σφοδρός πολέμιος της εξισωτικής αυτής εποχής και της κίβδηλης ισότητας, που προάγουν πρότυπα κατώτερα, εκφυλισμένα και ποιοτικά μειονεκτούντα. Επομένως, δεν τίθεται κανένα ζήτημα ισότητας ή υπεροχής των δυο φύλων, γιατί πολύ απλά τασσόμαστε υπέρ του Φυσικού Νόμου. Άνδρας και γυναίκα αποτελούν δυο διαφορετικές υποστάσεις, που από την φύση έχουν οριστεί να επιτελούν διαφορετικούς ρόλους, ώστε να αλληλοσυμπληρώνονται για την εκπλήρωση των στενά συνδεδεμένων πεπρωμένων τους, καθώς έκαστος έχει να επιτελέσει το δικό του ξεχωριστό χρέος στη ζωή του Έθνους.

Η γυναίκα, σαφέστατα, κατέχει καίρια θέση στο κοινωνικό γίγνεσθαι, χαίροντας απολύτου σεβασμού και εκτίμησης. Δεν είναι επ' ουδενί περιορισμένη, ούτε ένα άβουλο ον, ούτε διακοσμητικό στοιχείο, ούτε μια «μηχανή παραγωγής», που δεν ελέγχει το σώμα και τις επιλογές της. Για αυτό και θεωρούμε απαραίτητο η κοινωνία να παρέχει την παιδεία που αρμόζει στα ήθη και στις αξίες του πολιτισμού μας, καθώς και τις απαιτούμενες γνώσεις, τα κίνητρα και τις δυνατότητες, ώστε να γίνει μια άξια μητέρα αν το θελήσει, φτάνοντας στην ολοκλήρωση της.

Άλλωστε, η μητρότητα, «το μεγαλύτερο δαύμα της φύσεως», αποτελεί το ύψιστο ιδανικό για μια γυναίκα. Συνιστά ιερό καθήκον, μα ταυτόχρονα και απώτατη τιμή, καθώς μέσω αυτής διαφυλάσσεται η πολιτιστική κληρονομιά, συμβάλλοντας έτσι στην εθνική και φυλετική συνέχεια. Είναι χρέος και τιμή να φέρει στον κόσμο τα νέα μέλη του Έθνους, να τα αναθρέψει και να τα διαπαιδαγωγήσει σύμφωνα με τις αξίες, τα ιδανικά και τις αρετές της ευρύτερης ολότητας, αποτελώντας τον συνδετικό κρίκο του παρελδόντος, με το παρόν και το μέλλον. Οι επιλογές της, πολλές φορές, είναι αυτές που καθορίζουν την εξέλιξη του τόπου, καθώς από το «εγώ» της γεννάται το «εμείς».

Οφείλει να διαπαιδαγωγεί τα παιδιά της με οδηγό τις προαιώνιες αξίες του ελληνισμού, τα πρότυπα ανδρείας, φιλοπατρίας, αρετής, τιμής και ήθους, καλλιεργώντας ένα πνεύμα αγωνιστικό και μαχητικό, διαρκούς βελτίωσης και δυνατής δέλησης, μακριά από παραδείγματα που προάγουν την παθητικότητα, τον φόβο και την δειλία. Να τα εξασκεί συνεχώς, ώστε να γίνουν άνδρωποι ελεύθεροι και άξιοι συνεχιστές της αρχέγονης πορείας του Έθνους μας, μεταιρεπόμενοι στο μέσο διαιώνισης της βιολογικής και πολιτιστικής του ταυτότητας. Έξου και η αντίδεση μας στην μάστιγα των αμβλώσεων, καθώς πέρα του ότι λαμβάνει τον χαρακτήρα μιας νομιμοποιημένης δολοφονίας, συνιστά έγκλημα κατά του Έθνους μας. Πόσο δε μάλλον τώρα που υποφέρει από δημογραφικό μαρασμό, με την σοβαρότητα του ζητήματος να το ανάγει σε μείζον πρόβλημα εθνικής επιβίωσης.

Η γυναίκα στην ιδεολογία του Εθνικισμού, είναι μια μαχήτρια της ζωής. Έχει λόγο και άποψη, δικαιώματα, αλλά και υποχρεώσεις. Διατηρεί την δηλυκότητα της, αλλά είναι εξίσου σκληρή, δυναμική, δραστήρια, αποφασιστική και αμείλικτη όποτε καταστεί ανάγκη, κινούμενη πάντα βάσει των δυνατοτήτων και της φύσης της. Δεν ξεχνάει και δεν παραβλέπει τον ρόλο και την αποστολή της στην κοινωνία και δεν προσπαδεί να μιμηδεί ανεπιτυχώς τον άνδρα, αποτελώντας απλά ένα κακέκτυπό του.

Μια τέτοια γυναίκα αποτελεί, αναμφισβήτητα, πηγή έμπνευσης για τον άνδρα εκείνο, που δίχως εκπτώσεις κατανοεί και αποδέχεται τον εκ φύσεως προκαδορισμένο ρόλο του. Βάσει ενστίκτου δα αγωνιστεί για να την κερδίσει και να συμπορευτεί μαζί της, δα πολεμήσει για να προστατεύσει την ίδια και τα παιδιά του, προστατεύοντας και εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό την συνέχεια και την εξέλιξη του Έθνους. Άλλωστε, για τον άνδρα η γυναίκα είναι ο δρόμος για την διαιώνισή του, όπως άλλωστε και της φυλής, των προτύπων και του πνεύματος αυτής, διαμέσου των απογόνων της.

Η γυναίκα που ζει σύμφωνα με το εθνικιστικό ιδεώδες, είναι Ελεύδερη και Υπερήφανη. Διαδέτει Ήδος και Πίστη. Διαδέτει τόλμη, για αυτό και μάχεται καδημερινά, δίχως να μοιρολαιρεί, για τα Ιδανικά και τις Αξίες της, για την Πατρίδα και την Οικογένειά της. Αγωνίζεται να ανατρέψει το σύγχρονο, παρακμιακό status quo, καδιερώνοντας στη δέση του έναν νέο τρόπο ζωής.

Ξέρει ποια είναι, τι δέλει, και δεν κάνει συμβιβασμούς, γιατί έχει μια άρτια προσωπικότητα, που δεν δυμίζει σε τίποτα το εισαγόμενο, αντιφυσικό, φεμινιστικό πρότυπο. Άλλωστε, ο Νίτσε είχε επισημάνει πολύ εύστοχα ότι: «Οι επιδέξιες γυναίκες δεν χρειάζονται τον φεμινισμό».

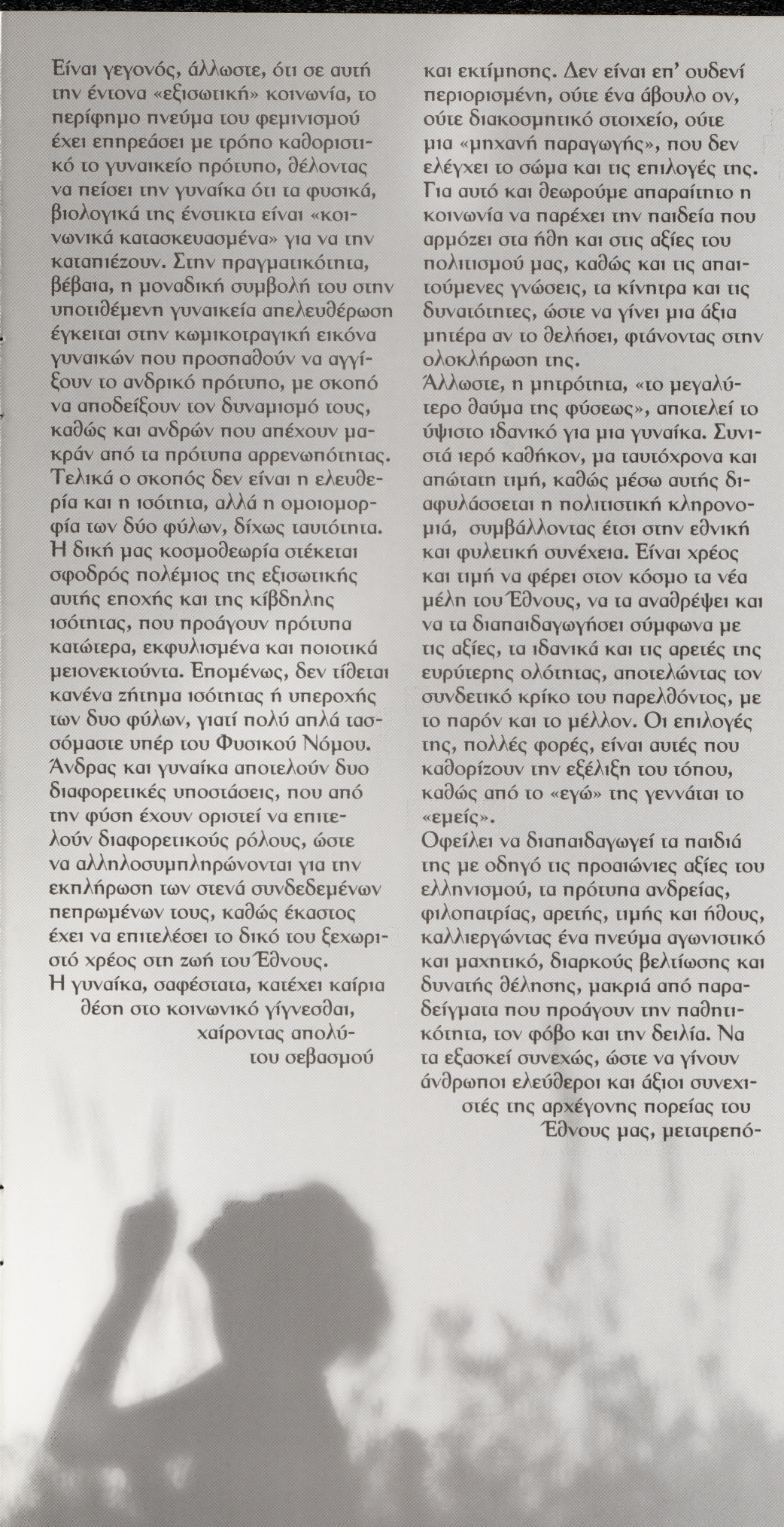

DRESS CODE

Οι άντρες αθλητές πρέπει να φορούν μόνο κοντό σορτσάκι.
Οι γυναίκες αθλητικό μπούστο και κοντό σορτσάκι.
Όλοι φορούν σεσουάρ και μασέλα.

ΑΡΧΗ & ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ MMA

Οι ρίζες του MMA

Οι ρίζες των σύγχρονων μεικτών πολεμικών τεχνών μπορούν να εντοπιστούν στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες στο αγώνισμα του Παγκρατίου, όπως όμως και σε διάφορα ανάμεικτα αγωνιστικά στυλ,που έλαβαν χώρα σε όλη την Ευρώπη, την Ιαπωνία και τη Νοτιοανατολική Ασία στις αρχές του 20ου αιώνα. Το Ολυμπιακό μαχητικό άθλημα ονόματι Παγκράτιο έχει χαρακτηριστικά γνωρίσματα τον συνδυασμό χτυπημάτων και λαβών, σχεδόν όπως συμβαίνει και στο σύγχρονο MMA. Το παγκράτιο πέρασε από την κοιτίδα του, την Αρχαία Ελλάδα, στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

Σύγχρονη ιστορία

Διάφορα ανάμεικτα αγωνιστικά στυλ λάμβαναν χώρα σε όλη την Ευρώπη, την Ιαπωνία και τη Νοτιοανατολική Ασία στις αρχές του 20ου αιώνα. Το μαχητικό άθλημα Vale tudo (όλα επιτρέπονται), που είχε αναπτυχθεί στη Βραζιλία από το 1920, μεταδόθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες από την οικογένεια Gracie το 1993, με την ίδρυση του Ultimate Fighting Championship (U.F.C.). Επαγγελματικοί αγώνες MMA είχαν επίσης πραγματοποιηθεί στην Ιαπωνία από το μαχητικό άθλημα Shooto αρχής γενομένης το 1989. Εν ευθέτω χρόνω το πιο επικίνδυνο vale tudo τροποποιήθηκε με τη λήψη πρόσθετων κανόνων κι έγινε ασφαλέστερο οδηγώντας στη σημερινή διαδεδομένη και οργανωμένη μορφή του MMA.

Pride Fighting Championship

Το 1997 μια από τις δημοφιλέστερες διοργανώσεις του κόσμου πραγματοποίησε το παρθενικό της event. Το Pride FC υπήρξε καταλυτικό στην άνοδο των MMA, πραγματοποίησε πάνω από εξήντα μικτές εκδηλώσεις πολεμικών τεχνών, που μεταδόθηκαν σε περίπου 40 χώρες παγκοσμίως. Φιλοξένησε τα μεγαλύτερα ονόματα της εποχής όπως τους Fedor Emelianenko, Wanderlei Silva, Mirco Crocop, Antonio Rodrigo Nogueira, Mauricio "Shogun" Rua και πολλούς άλλους.
Το 2007 λόγω ανάμιξής του με την ιαπωνική μαφία (Yakuza), το PFC έχασε τα τηλεοπτικά του δικαιώματα και οδηγήθηκε σταδιακά στην καταρρευση και στην εξαγορά του από το UFC.

MMA

Το MMA (Mixed Martial Arts) είναι αυτή τη στιγμή ίσως το πιο διαδεδομένο άθλημα στον κόσμο. Είναι ένα μαχητικό άθλημα πλήρους επαφής, που επιτρέπει τη χρήση τόσο των χτυπημάτων όσο και των λαβών, είτε από όρθια θέση είτε από το έδαφος.

Ενώ υπήρχαν και παλαιότερα παρόμοιοι αγώνες σε διάφορες χώρες (Ιαπωνία, Βραζιλία κ.α,), ξεκίνησε επίσημα το 1993 στην Αμερική στην πρώτη διοργάνωση του UFC (Ultimate Fighting Championship). Η ιδέα πίσω από την πρώτη αυτή διοργάνωση ήταν να διακριθεί η αποτελεσματικότερη πολεμική τέχνη σε περίπτωση αληθινής άοπλης μάχης ενός εναντίον ενός.

Οι αντίπαλοι αγωνίζονταν με ελάχιστους κανόνες.

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΚΟΥΡΑ

ΤΡΟΠΟΙ ΝΙΚΗΣ

Οι αθλητές μπορούν να νικήσουν με τους εξής τρόπους:
-(T)KO
-Submission
-Απόφαση των τριών κριτών
Επίσης, υπάρχει η ισοπαλία, ο αποκλεισμός, η εγκατάλειψη και η ακύρωση του αγώνα.

Ultimate Fighting Championship-UFC

Το UFC είναι η μεγαλύτερη διοργάνωση MMA αύτη τη στιγμή στον κόσμο. Η έδρα της είναι στο Las Vegas και έχει τηλεοπτική συνεργασία με τα μεγαλύτερα κανάλια του κόσμου όπως τα FOX TV και ESPN. Η αξία της υπολογίζεται γύρω στα 4.2 δισ. και περιλαμβάνει τους καλύτερους μαχητές του κόσμου. Ξεκίνησε το 1993 και μετά από την μεγάλη αρχική επιτυχία που είχε, άρχισε να έχει καμπή λόγω της απαγόρευσης που δέχτηκε από το κράτος. Αυτό οδήγησε σε μεγάλη πτώση και το 2001 εξαγοράστηκε από τα αδέλφια Fertitas. Οι πρώτες προσπάθειες εξομάλυνσης του αθλήματος ξεκίνησαν, αλλά τα αποτελέσματα παρέμεναν φτωχά και μη ελπιδοφόρα.

Το 2005 αποδείχτηκε η σημαντικότερη χρονιά της διοργάνωσης, αφού μέσω του reality "The Ultimate Fighter" κατάφερε να αντιστρέψει το αρνητικό κλίμα και να κερδίσει τον κόσμο, οδηγώντας το UFC, αλλά και το σπορ, σε πρωτόγνωρα επίπεδα δημοφιλίας.

Το 2012 το UFC δημιούργησε την πρώτη του γυναικεία κατηγορία, στην οποία πρωταγωνίστησε η δημοφιλέστατη Ronda Rousey.

Αργότερα, το 2015 το UFC άρχισε να συνεργάζεται με την USADA (Αμερικανική Anti-Doping Ομοσπονδία), έτσι ώστε να εξαλειφθούν τα κρούσματα χρήσης αναβολικών.

Διάσημοι αθλητές είναι οι Conor McGregor, Ronda Rousey, Anderson Silva, Vitor Belfort, Jon Jones, Daniel Cormier, Khabib Nurmagomedov, Georges St. Pierre, Tj Dillashaw, Brock Lesnar και η Rose Namajunas.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Οι κανόνες διαφέρουν ελαφρώς από την μια διοργάνωση στην άλλη. Τα τελευταία χρόνια, όμως, οι περισσότερες διοργανώσεις υιοθετούν τους ίδιους κανόνες, οι οποίοι έχουν θεσπιστεί με βάση το UFC. Η διάρκεια του αγώνα είναι τρεις γύροι των πέντε λεπτών.Εάν ο αγώνας είναι για τίτλο ζώνης τότε οι γύροι είναι πέντε. Δεν υπάρχει παράταση ή έξτρα γύρος. Τα διαλείμματα ανάμεσα στους γύρους είναι ένα λεπτό. Απαγορεύονται τα χτυπήματα στο πίσω μέρος του κεφαλιού, στα γεννητικά όργανα, τα δάχτυλα στα μάτια και το τράβηγμα μαλλιών

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΙΛΩΝ

Strawweight	115 lb (52.2 kg)
Flyweight	125 lb (56.7 kg)
Bantamweight	135 lb (61.2 kg)
Featherweight	145 lb (65.8 kg)
Lightweight	155 lb (70.3 kg)
Welterweight	170 lb (77.1 kg)
Middleweight	185 lb (83.9 kg)
Light heavyweight	205 lb (93.0 kg)
Heavyweight	265 lb (120.2 kg)

6-2-1934 ΚΑΙ 6-2-1945

Μια σάπια δημοκρατία πυροβολεί

ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Στις 6 Φεβρουαρίου 1934 στο Παρίσι πραγματοποιήθηκε διαδήλωση Γάλλων εθνικιστών που είχαν κληθεί από πολλές εθνικιστικές οργανώσεις. Οι οργανώσεις αυτές ήταν η Action Francaise του Σαρλ Μωρράς, η Jeunesses Patriotes και άλλες μικρότερες σε δύναμη. Πολλοί εκ των Γάλλων διαδηλωτών εθνικιστών ήταν βετεράνοι του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Αιτία της μεγάλης αυτής συγκέντρωσης ήταν το σκάνδαλο που είχε ξεσπάσει με την υπόθεση Σταβίσκυ, ενός Εβραίου μεγαλοαπατεώνα. Είχε γεννηθεί το 1886 από Εβραίους γονείς στην Ρωσία. Είχε ξεκινήσει ως ζιγκολό. Έγινε τραπεζίτης και η τράπεζά του δέχτηκε μια παραγγελία για αγορά πολεμικού υλικού από την Ιταλία, λαμβάνει μισό εκατομμύριο και δεν μεταβιβάζει τα χρήματα. Εν συνεχεία κλείνει την τράπεζα και δημιουργεί εισαγωγικές και εξαγωγικές επιχειρήσεις ως κάλυψη του εμπορίου ναρκωτικών που πραγματοποιούσε. Συνελήφθη για πλαστογράφηση ομολογίων, τίτλων και τραπεζογραμματίων. Αφέθηκε ελεύθερος λόγω των διασυνδέσεων του με την διεφθαρμένη πολιτική της Γαλλίας. Ο Σταβίσκυ δεν το έβαλε κάτω. Ίδρυσε ενεχυροδανειστήριο βάζοντας σε αυτό και ομολογιούχους. Όταν οι ομολογιούχοι ζήτησαν να εισπράξουν χρήματα ανακάλυψαν πως το έλλειμμα ήταν πια στα 500 εκατομμύρια φράγκα. Τελικά όταν συνελήφθη εκ νέου, δολοφονήθηκε από την αστυνομία για να μην αποκαλύψει τα ονόματα των πολιτικών που τον κάλυπταν. Το σκάνδαλο ξεσήκωσε μεγάλες αντιδράσεις και ο γαλλικός λαός απαιτούσε να βρεθούν οι ένοχοι για την οικονομική καταστροφή της Γαλλίας.

Στην διαδήλωση της 6ης Φεβρουαρίου του 1934 η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά του πλήθους και δολοφόνησε εν ψυχρώ 16 διαδηλωτές εθνικιστές. Δολοφόνησε ανθρώπους που ζητούσαν να διαλυθεί ο κοινοβουλευτισμός, που φώναζαν «Κάτω οι κλέφτες»! Ανάμεσά τους ήταν και ένας Έλληνας ονόματι Costa Cambo.

Έντεκα χρόνια μετά, οι δημοκράτες θα εκτελέσουν μετά από μια δίκη με προαποφασισμένο το αποτέλεσμα, τον Ρομπέρ Μπραζιγιάκ, τον Γάλλο εθνικιστή, δημοσιογράφο και συγγραφέα – ποιητή.

Ο Μπραζιγιάκ έπρεπε να πεθάνει για τα εθνικιστικά ιδεώδη του και τον αντισημιτισμό του ενώ δεν είχε ακόμα τελειώσει ο πόλεμος. Η επίσημη όμως κατηγορία ήταν «συνεργασία με τον εχθρό». Ο Μπραζιγιάκ περήφανα απάντησε «Τιμή μου»!
Ο Μπραζιγιάκ είχε σκιαγραφήσει τι ακριβώς είναι η Δημοκρατία:
«Η Δημοκρατία με τις οσμές αρωματισμένης σαπίλας που ακόμα αποπνέει η ψυχορραγούσα παλιά πουτάνα, η βλογιοκομμένη παλιοβρώμα, που μυρίζει το πατσουλί και την κολπίτιδα, η δημοκρατία πάντα όρθια στο πεζοδρόμιό της. Είναι πάντα εκεί, η κακοασπρισμένη, πάντα εκεί, η ραγισμένη, η σπασμένη, στο κατώφλι της, περιτριγυρισμένη απ' τους πελάτες και τους πρωτάρηδές της, εξίσου λυσσασμένους με τους γέρους. Μετά τόση εξυπηρέτηση που τους έκανε, μετά από τόσα λαχεία που τους έφερε μέσα στις ζαρτιέρες της, με τι καρδιά να την αφήσουν παρά τις βλεννοραγίες και τη σύφιλη;».
Ήταν τέτοια η δύναμη της γραφής του που ειπώθηκε πως «τα άρθρα του Μπραζιγιάκ ήταν περισσότερο επικίνδυνα για τη Γαλλική Αντίσταση από ένα τάγμα της Βέρμαχτ»!
Είχαν τολμήσει μάλιστα να τον συκοφαντήσουν ως ομοφυλόφιλο διότι το ηρωικό δράμα που φέρει το όνομα Μπραζιγιάκ ήταν σε μια εποχή που η ομοφυλοφιλία δεν είχε τίποτα κοινό με την λέξη περηφάνια που στις μέρες μας προπαγανδίζεται. Δηλώνει λίγο πριν την εκτέλεσή του: «Είμαι αντισημίτης, έμαθα από την ιστορία τον τρόμο της ιουδαϊκής δικτατορίας...οι αλήθειες του αντισημιτισμού δεν θα σβήσουν».
Για τον φασισμό θα γράψει: «Είναι βέβαιο ότι η εξαιρετική ποίησή του μας είναι τόσο οικεία και ότι ο Φασισμός παραμένει η πλέον ενθουσιώδης αλήθεια του 20ού αιώνα, η κυρίαρχη κατάσταση. Η θέρμη του, το μεγαλείο του, η εξαίσια φλόγα του, όλα αυτά του ανήκουν. Μία συγκέντρωση νεολαίας μέσα στην νύχτα, η αίσθηση του να είσαι μέρος του σώματος ενός Έθνους, οι παρελάσεις που ήταν αφιερωμένες στην μνήμη των ηρώων και μαρτύρων του παρελθόντος, μια ατελείωτη γιορτή είναι τα στοιχεία της Φασιστικής ποίησης.

Voici deux photographies de Stavisky. Celle de gauche, où l'on voit Stavisky tout nu, a été prise il y a quelques années par le service anthropométrique et rappelle exactement la physionomie actuelle de l'escroc. Celle de droite, communiquée par les services officiels, représente un Stavisky moustachu et les cheveux au vent que peu de gens se souviennent avoir vu. (H. M.)

Και είναι αυτό που αποτελεί την τρέλα και την γνώση της εποχής μας, είναι αυτό που μετά από είκοσι χρόνια,η νεολαία που ξεχνά ελαττώματα και λάθη, θα κοιτάζει με θαμπωμένη επιθυμία και αγιάτρευτη νοσταλγία. Στην Φασιστική Επανάσταση το έθνος συνδέεται με μια έννοια πιο μεθυστική, πιο αξιοσημείωτη. Το ίδιο το Έθνος είναι μια ποίηση. Όλα αυτά μπορούν να νικηθούν από τον απαιτηλό φιλελευθερισμό, από τον αγγλοσαξονικό καπιταλισμό, αλλά δεν θα πεθάνουν».
Τα εγκλήματα και τις δολοφονίες που πραγματοποίησε η δικτατορία του κοινοβουλευτισμού κατά των ανδρώπων που αγωνίστηκαν για μια Ευρώπη των Εθνών δεν τα ξεχνούμε ποτέ. Και γράφοντας προς έναν στρατιώτη της κλάσεως του '60 ο Μπραζιγιάκ είχε αυτή την απορία: «Και σε παρόμοιες στιγμές, αγαπητό μου παιδί που το 1960 θα είσαι είκοσι ετών, αναρωτιέμαι τι θα σκεφτείς αργότερα, εσύ που θ' αρχίσεις να ζεις όταν το κάθε τι θα 'χει αλλάξει πολύ γύρω μας. Δεν ξέρω αν θα σαι κομμουνιστής ή φιλελεύθερος ή αν το παλιό εθνικιστικό όνειρο θα αναγεννηθεί απότομα σε μια ταραγμένη Ευρώπη. Δεν ξέρω αν θα με σκεφτείς, αν θα σκεφτείς όλους εμάς με έλεος, με περιφρόνηση ή απέχθεια, και αν αυτό που για μας υπήρξε η ίδια η ουσία της ζωής δεν θα ναι για σένα τίποτε άλλο από μια αόριστη σκέψη».
Σήμερα, στην Ευρώπη του χάους, σε μια Ευρώπη που θάβει τις αξίες και τα ιδανικά του πολιτισμού της, τα έθνη και τους αγώνες για την φυλετική διατήρηση τους, ο Μπραζιγιάκ έχει την θετική απάντηση στο ερώτημά του. Δεν τον ξεχνούμε. Δεν ξεχνάμε ότι προσπάθησε να αντικρίσει κατάματα τον Ήλιο και τον Θάνατο, όσο δύσκολο κι αν είναι κάτι τέτοιο. Δεν ξεχνάμε πως όσο κι αν τον πόνεσε και τον πλήγωσε η χώρα του – όπως έλεγε – εκείνος πριν την θανατηφόρα βολή φώναξε «Ζήτω η Γαλλία». Όπως θα φώναζε κάθε άνθρωπος που θεωρεί τιμή του να έχει γεννηθεί μέσα σε ένα έθνος και να αγωνίζεται για την διατήρησή του. Κι ο Μπραζιγιάκ την τελευταία νύχτα στο κελί της Φρεν δεν ξέχασε τους νεκρούς του Φλεβάρη του '34:

«Συνεχίζουν ν' αστράφτουν οι τελευταίοι πυροβολισμοί
στο ομιχλώδες πρωινό, που οι δικοί μας πέσανε στη γη
ανάμεσά σας θα βρεθώ με ενδεκάχρονη χρονοιριβή
σε σας απόψε η σκέψη μου, ω του Φεβρουαρίου νεκροί.»

Εμείς κρατάμε την πίστη του – που είναι και δική μας πίστη – και συνεχίζουμε τον αγώνα για την δική μας εθνική ελευθερία:

«Το έργο των ψεμάτων... θα καταπέσει
Τα είδωλα του χρήματος όπου είναι ανεβασμένα
θα καταρρεύσουν μια μέρα στα σαθρά θεμέλιά τους»

BEIKOS

ΤΟΥ MAGLOR

Στα τέλη του 13ου αιώνα η αυτοκρατορία των Μογγόλων σχεδίαζε να εισβάλει στην Ιαπωνία και να την κατακτήσει. Ο κυβερνήτης των Μογγόλων Κουμπλάι Χαν συγκέντρωσε στόλο 4.000 πλοίων αποτελούμενο από 140.000 (!) άνδρες. Για να αντιληφθεί κανείς το μέγεθος της δύναμης επισημαίνουμε πως ξεπέρασε σε κλίμακα την απόβαση στη Νορμανδία κατα τη διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου.

Η πρώτη εισβολή (1274μ.Χ) ήταν κατασιρεπτική για τους Ιάπωνες. Η μάχη διεξήχθη στις παραλίες. Οι Μογγόλοι όντας εμπειροπόλεμοι και ανώτεροι σε αριθμό επικράτησαν και οι Ιάπωνες όντας συγκλονισμένοι άρχισαν να υποχωρούν. Αγνοώντας ότι είχαν κερδίσει, οι Μογγόλοι φοβόντουσαν ότι οι Ιάπωνες θα επέστρεφαν με ενισχύσεις και έτσι υποχώρησαν, και εγκαταστάθηκαν στα σκάφη τους ώστε να αποφύγουν τον επερχόμενο τυφώνα. Με το ξημέρωμα, μόνο λίγα πλοία είχαν μείνει στη θάλασσα αφού τα υπόλοιπα φρόντισε να τα κατασιρέψει η μανία της φύσης. Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης εισβολής (1281μ.Χ), οι Ιάπωνες έφτιαξαν ένα υψηλό τείχος για να προστατευτούν από πιθανές μελλοντικές αποβάσεις. Παράλληλα λίγα χρόνια αργότερα, οι Μογγόλοι επέστρεψαν. Λόγω των κατασκευασμένων τειχών δεν μπορούσαν ν' αποβιβαστούν με αποτέλεσμα ο στόλος να επιπλέει για μήνες. Μετά από μήνες ο στόλος κατασιράφηκε ξανά από έναν ακόμα μεγάλο τυφώνα, που οι Ιάπωνες ονόμασαν καμικάζι (θείο άνεμο). Αυτός ο άνεμος έμελε να μετουσιωθεί σε ένα είδος πολεμιστών που όμοιους τους δεν ξαναγνώρισε ο κόσμος.

Αιώνες μετά, στον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ιαπωνία έχει εμπλακεί σε ολοκληρωτική σύγκρουση με τις ΗΠΑ. Μη διαθέτοντας τον πλούτο των Αμερικανών και των συμμάχων τους οι Ιάπωνες συγκροτούν το σώμα των Καμικάζι. Ο πρωταρχικός σκοπός του επίλεκτου αυτού σώματος ήταν πρωτίστως η επιτυχής αξιοποίηση όλων των πυρομαχικών και δευτερευόντως να κατασιήσουν δυσχερή την απονήωση των αεροπλάνων από τα αμερικανικά αεροπλανοφόρα. Και πώς θα μπορούσε η βόμβα ν'αστοχήσει όταν ο ίδιος ο πιλότος θα εξασφάλιζε με τη ζωή του οτι θα πλήξει τον αμερικανικό στόχο;! Το δόγμα ήταν: "ένας πιλότος – ένα αεροπλανοφόρο" και αν με

Φόβος για να με σταματήσει δεν υπάρχει
Θυμός για να με σταματήσει δεν υπάρχει
Αγάπη για να με σταματήσει δεν υπάρχει
Θάνατος δεν υπάρχει.

[Ποίημα αγνώστου Καμικάζι]

Antepithesi

την απώλεια ενός μόνο στρατιώτη κατόρθωναν να εξουδετερώσουν ένα ολόκληρο πλοίο τότε θα συνέτριβαν τον εχθρό. Ακόμα και σήμερα δεν έχει ερμηνευτεί το πως ένα τέτοιο σχέδιο συγκέντρωσε τόσους πολλούς εθελοντές (ακόμα και 17 ετών) οι οποίοι γνώριζαν πως βαδίζουν στην αυτοκτονία και κάποιοι υπέγραφαν με αίμα το έντυπο κατάταξης.

Οι μοναχοί που κάποτε εκπαίδευαν τους Σαμουράι τώρα εκπαίδευαν τους Καμικάζι. Σε αντίθεση με τη φιλοσοφία των Δυτικών που θεωρούν την αυτοκτονία μη ανεκτή πράξη, οι Ιάπωνες τη θεωρούσαν Τιμή όταν αφορούσε την αγάπη για την πατρίδα. Δεν θα πιάνονταν ποτέ αιχμάλωτοι αφού δεν υπήρχε τέτοια επιλογή. Μόνο θάνατος απ' τον εχθρό ή αυτοκτονία. Οι μοναχοί δίδασκαν την άρνηση της επίγειας ζωής των στρατιωτών και η αυτοχειρία παρουσιαζόταν ως το τέλος μιας ζωής η οποία είχε εκπληρώσει τον σκοπό της. Η άρνηση του υλικού κόσμου, η απαθής αδιαφορία για τον φυσικό πόνο και η περιφρόνηση για τον θάνατο, ήταν τα κατάλληλα εργαλεία για να φτάσουν στην απόλυτη Γνώση, στην Αλήθεια. Ιερείς έλεγαν στους μελλοντικούς καμικάζι ότι με την πράξη τους, ουσιαστικά δεν είχαν τίποτα να χάσουν, αφού ούτως ή άλλως η ζωή είναι μη-πραγματική και δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ ζωής και θανάτου. Ένας Βουδιστής συγγραφέας τους αποδέωσε λέγοντας: «Η πηγή του πνεύματος των καμικάζι βρίσκεται στην άρνηση του ατομικού εαυτού και στην αναγέννηση της ψυχής, που παίρνει πάνω της το βάρος της ιστορίας." Η ζωή ελαφριά σαν πούπουλο και το χρέος βαρύ σαν βουνό. Το αεροπλάνο απογειώνεται και δεν προβλέπεται να επιστρέψει. Θα πέσει με όλο του το φόρτο στο εχθρικό πλοίο που απειλεί την πατρίδα.

Προς αποφυγή οποιασδήποτε παρεξήγησης πρέπει να επισημάνουμε πως οι επιθέσεις αυτοκτονίας των Καμικάζι εκτελούνταν αποκλειστικά και μόνο εναντίον στρατιωτικών στόχων. Ποτέ οι καμικάζι δεν προέβησαν σε άνανδρη επίθεση εναντίον αμάχων ενώ κίνητρά τους ήταν τα ανώτερα ιδανικά και όχι ο θρησκευτικός φανατισμός. Αξίζει να σημειώσουμε πως σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και οι Αμερικανοί ναύτες απέδιδαν τιμές στις σωρούς των Καμικάζι και τελούσαν την προβλεπόμενη ναυτική κηδεία. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι ένα βίντεο εποχής που δείχνει ναύτες στο κατάστρωμα, σε στάση "παρουσιάστε" όσο πλησιάζει το αεροπλάνο του Καμικάζι. Κάθε εφεύρεση είναι δυνατόν να αποκτηθεί από οποιοδήποτε έθνος όπως π.χ. το ραντάρ. Κανένα έθνος ποτέ όμως δεν απέκτησε πολεμιστές όπως οι καμικάζι.

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΙΚΑ

ARNO BREKER

Ο Γλύπτης του 20ου Αιώνος

«Ο Θεός είναι Κάλλος και προφήτης Αυτού ο Arno Breker».

= Salvador Dali

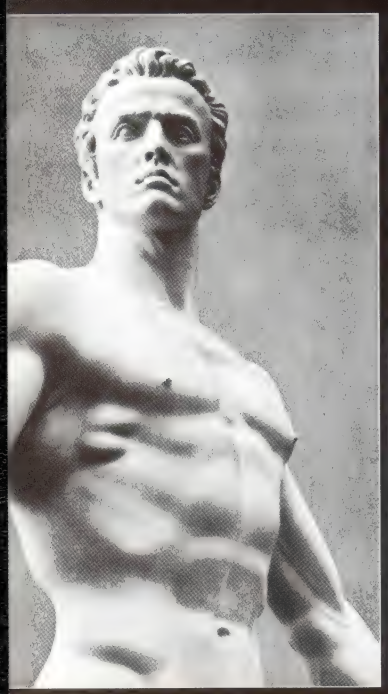

Τον χαρακτήρισαν Μιχαήλ Άγγελο του 20ου αιώνα. Αποθεώθηκε στην εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία, εκτιμήθηκε στη σταλινική Σοβιετική Ένωση, αναγνωρίστηκε ακόμη και από τους τεχνοκριτικούς των δυτικών δημοκρατιών. Στις μέρες μας τα γλυπτά του συνεχίζουν να εκτίθενται σε μουσεία, ενώ πολυτελείς εκδόσεις γύρω από το έργο του ακολουθούν η μία την άλλη. Πάνω από όλα όμως το έργο του γλύπτη Arno Breker (1900-1991) μαγεύει σήμερα περισσότερο από ποτέ χιλιάδες νέους σε ολόκληρη της Ευρώπη και τον κόσμο, εκεί που ο Άριος Άνθρωπος αγωνίζεται για έναν Ανώτερο Τρόπο Ζωής.

Το ελληνικό ιδεώδες

Ο Breker είχε την ατυχία -αλλά ίσως και την τύχη- να ανδρωθεί καλλιτεχνικά, όταν τα κινήματα της παρακμής άπλωναν τη σκιά τους στη διεφθαρμένη δημοκρατία του γερμανικού Μεσοπολέμου: εξπρεσιονισμός, ντανταϊσμός, κυβισμός, κονστρουκτιβισμός. Έννοιες δύσπεπτες, αφηρημένες, κενές περιεχομένου, μα πάνω από όλα άδειες από κάθε αίσθηση ομορφιάς. Φρικαλέα πρόσωπα, ακρωτηριασμένα σώματα, νάνοι και πόρνες, ένας κόσμος ιρελοκομείου καμωμένος από πλαστικό και παλιοσίδερα. Είναι οι «πρωτοπορίες» του μοντερνισμού που ξεχύνονται στις άψυχες κοσμοπόλεις της καπιταλιστικής Δύσεως για να αλώσουν την ευρωπαϊκή ψυχή και των οποίων τη φρικτή δουλεία βιώνει ο δυστυχής μαζάνθρωπος του 21ου αιώνα.

Το έργο του Γερμανού γλύπτη είναι μια μεγάλη κήρυξη πολέμου σε αυτή τη μοντερνιστική συνωμοσία της ασχήμιας. Πηγή έμπνευσης, από τα πρώτα κιόλας χρόνια, αποτελεί η Αιωνία Ελλάς. Η κλασσική τέχνη, αλλά ακόμη πιο έντονα τα ελληνιστικά ανάγλυφα του Βωμού της Περγάμου, τον συνεπαίρνουν.

Σε αυτά ανευρίσκει το Φως, την Υγεία, την Ισχύ, το Μεγαλείο. Η ηρωική γυμνότητα, η έντονη μυολογία, το αυστηρό ήθος, πάνω απ' όλα όμως η αντίληψη πως η Τέχνη ατενίζει την Αιωνιότητα και μόνον αυτήν, είναι οι παρακαταθήκες του Ελληνικού Πολιτισμού.

Τώρα ο κλασσικιστής γλύπτης τις δίνει και πάλι ζωή και τις εμπλουτίζει με το ψυχικό πάθος της Αναγέννησης και την ορμή ενός γνησίου Τεύτονος. Ανάγλυφα, όπως αυτό του Ορφέως και της Ευρυδίκης, αγάλματα, όπως Ο Προμηθεύς ή και έργα με έντονα πολιτική διάσταση, όπως Το Κόμμα ή Η Εκδίκηση, είναι μερικά από τα πολλά δείγματα απόδοσης φόρου τιμής στην ελληνική παράδοση, βεβαιωτικά μιας ελληνολατρίας όχι θεωρητικής και στείρας, αλλά βαθύτατα βιωμένης, η οποία επιστέφεται μάλιστα και με τον γάμο του καλλιτέχνη με την συμπατριώτισσά μας Δήμητρα Μεσσάλα. Ο Arno Breker ποιεί τέχνην ελληνίζουσα, και άρα τέχνην γνησίως ευρωπαϊκή.

Τέχνη και Πολιτική

Θα ήταν προδοσία να δούμε τον Arno Breker απολιτικά, όπως επιθυμούν οι συμμορφωτιστές. Σαγηνευμένος από τον εθνικοσοσιαλισμό, ζει και φιλοτεχνεί για έναν σκοπό πολιτικό, αγωνίζεται για την οικοδόμηση της Νέας Ευρώπης, πλάι σε Τιτάνες του Πνεύματος, όπως ο Ezra Pound και ο Knut Hamsun. Τη στράτευσή του αυτή ουδέποτε θα την αρνηθεί. Το μήνυμα είναι κρυστάλλινο: ο καλλιτέχνης δεν είναι άρριζο άτομο, δεν είναι άπαιρις «διανοούμενος»· τουναντίον, είναι μια σταγόνα μέσα από το ατέλειωτο αιμάτινο ποτάμι του Γένους, είναι ο πλάστης των φυλετικών αρχετύπων, είναι ο μεγάλος λυτρωτής του Λαού του. Γι' αυτό και η Τέχνη είναι υπόθεση κατεξοχήν πολιτική και όχι ιδιωτική, ανήκει στη Μεγάλη Πολιτική, όπως κάποτε διακήρυξαν ο Nietzsche και ο Wagner. Μα δεν πρέπει να μας διαφεύγει και τούτο: πως και η γνήσια Πολιτική είναι από τη φύση της υπόθεση προπάντων καλλιτεχνική. Τρέφει την Ψυχή, μιλάει στην Καρδιά και στο Μάτι. Επομένως, η ισχύς της Πολιτικής ριζώνει στην Τέχνη. Τα εθνικοεπαναστατικά κινήματα του Μεσοπολέμου θριάμβευσαν δια της καλλιτεχνικής γοητείας που εξέπεμπαν, εισάγοντας μια ανυπέρβλητη έως και τώρα πολιτική αισθητική. Ήσαν Κινήματα της τάξης και του ρυθμού, των δυνατών χρωμάτων και των υγιών σωμάτων, του προφητικού λόγου και του αρχέγονου συμβόλου. Αυτό είναι το μείζον δίδαγμα του παρελθόντος, γι' αυτό και η Τέχνη του Arno Breker συνιστά απίστευτο ιδεολογικό όπλο στον Αγώνα του 21ου Αιώνος.

Ολοκληρώνουμε τη σύντομη αυτή παρουσίαση στον μεγάλο γλύπτη, υπομνήσκοντας μια αχρειότητα, και συνάμα επισημαίνοντας ένα χρέος. Έσχατο μείζον έργο του Breker, κατόπιν παραγγελίας της ελληνικής κυβερνήσεως, ήταν το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, στη βάση του οποίου στέκεται περήφανος ο αητός του Διός. Οι μασκαράδες της Μεταπολιτεύσεως αρνήθηκαν να το παραλάβουν, χαυνωμένοι από τη μαρξιστική και αντιφασιστική απαιδευσιά τους. Καθήκον μιας μελλοντικής εθνικής κυβερνήσεως είναι να κινήσει γη και ουρανό, ώστε το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου να εύρη την θέση που του ανήκει εντός της Ελληνικής Πολιτείας.

Ο ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΠΑ

Η Ελληνική Ιστορία είναι γεμάτη από μεγάλες ηρωικές προσωπικότητες γνωστές αλλά και άγνωστες. Στην χωρία των αγνώστων και παραμελημένων ηρώων οτους σύγχρονους καιρούς ανήκει και ο ήρωας της Νέας Ηπείρου, ο αρβανίτης πολέμαρχος Γεώργιος Καστριώτης ο επονομασθείς τουρκιστί Σκενιέρμπενης, δηλαδή Αλέξανδρος. Ο Γεώργιος Καστριώτης ήταν όπως και ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος οι μορφές αυτές που αγαπήθηκαν, τραγουδήθηκαν, έγιναν θρύλος και παραμύθι της γιαγιάς κατά τη διάρκεια της πολύχρονης τουρκοκρατίας στον ελληνικό χώρο.

Ξεχασμένος μεταξύ των νεοελλήνων, δημοφιλής όμως τον 15ο και 16ο αιώνα στους περίφημους "στρατιώτες" που μελετούσαν τα κατορθώματά του, αλλά και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης κάθε καπετάνιος που μπορούσε να διαβάσει πέντε γράμματα διάβαζε για τα κατορθώματα του Σκενιέρμπεη που κυκλοφορούσαν τότε και είχαν μεγάλη απήχηση. Ο Κολοκοτρώνης μας λέει στα Απομνημονεύματά του: "Ανέγνωσα τον βίον του Σκενιέρμπεη, εσυλλογούμουν τα έργα του..."

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Σκενιέρμπεης γεννήθηκε το 1405 στην Κρούγια της Νέας Ηπείρου, της ονομαζομένης τώρα Αλβανίας. Ήταν γυιος του Ιωάννη Καστριώτη, φεουδάρχου της περιοχής.

Η Παλαιά και η Νέα Ήπειρος κατά το πρώτο τέταρτο του 15ου αιώνος εδιαιρείτο σε διάφορα φέουδα χωρίς σταθερά όρια. Αυτά μεταβάλλοντο συνεχώς ως αποτέλεσμα διαφόρων πολέμων μεταξύ των φεουδαρχών. Στο βόρειο τμήμα της περιοχής, υπήρχαν τα φέουδα του Μπάλσα, του Νιουκαγκίνη, του Ζαχαρία, του Γουνίνη, του Σπανού και του Δούσμανη. Νοτιότερα, δηλαδή στη Νέα Ήπειρο, τα φέουδα των οικογενειών των Τόπια, Μουζάκη, Αριανίτη και Καστριώτη, με κέντρα το Δυρράχιο, το Μπεράτι, το Βελιγράδι, την Κρούγια και το σημερινό Ελμπασάν, και νοτιότερα το φέουδο του Γκίνου Μπούα Σπάτα τον οποίον διεδέχθη ο Μαυρίκιος Μπούας Σπάτας, και το φέουδο του Γκιν Ζενεμπίση. Το φέουδο του πρώτου εξετείνετο στην περιοχή της Άρτας και του δευτέρου στην περιοχή του Αργυροκάστρου. Η μορφή αυτή διακυβερνήσεως της περιοχής κατά φάρες κράτησε μέχρι το έτος 1415. Οι Τούρκοι αφού εξήλθαν από μια εσωτερική κρίση, δηλαδή τον πόλεμο μεταξύ των επιγόνων του Σουλτάνου Βαγιαζήτ, ανέδειξαν τον ισχυρό Σουλτάνο Μωάμεθ Α και από το 1415 έως το 1419 κατέλαβαν όλες τις φεουδαρχίες της περιοχής και κατάρτισαν νέο φορολογικό σύστημα. Οι πιο πολλοί

ENANTION

φεουδάρχαι υπέκυψαν και έγιναν φόρου υποτελείς στον Σουλτάνο. Υπήρχαν και φεουδάρχαι που εγκατέλειψαν τον τόπο όπως ο Γκιν Ζενεμπίσης, ο Μαυρίκιος Μπούας Σπάτας και ο Μπάλσας. Ο πατέρας του Καστριώτη, παρά την αρχική αντίσταση που προέβαλε, υποτάχθηκε στη νέα κατάσταση.

Μεταξύ των υποχρεώσεων των φεουδαρχών ήταν και η υποχρέωση να στέλνουν στο Σουλτάνο στην Αδριανούπολη ένα ή και περισσότερα από τα παιδιά τους για να υπηρετήσουν στη στρατιωτική σχολή ως Γιε-Ογλάν. Στη σχολή αυτή οι νεαροί γυιοί των φεουδαρχών εξισλαμίζοντο για να αναλάβουν αργότερα διάφορα επίσημα κυβερνητικά καθήκοντα με βεβαιωμένη την πίστη στο Σουλτάνο. Τα καθήκοντα αυτά ήσαν π.χ. αρχηγός του στρατού μιας περιοχής ή μιας επαρχίας, διοικητής της φρουράς ενός φρουρίου, διοικητής της αστυνομίας μιας πόλεως, κ.λ.π.

Μεταξύ των Γιε-Ογλάν που στάλησαν στον Σουλτάνο ήταν και τα παιδιά του Ιωάννη Καστριώτη. Ο μικρότερος γυιος απ' όλους, ο Γεώργιος ή Γκέργκι, βρέθηκε σε ηλικία 18 ετών στην Αδριανούπολη. Με ωραία θωριά, με ανάστημα γιγαντιαίο όπως αναφέρουν οι βιογράφοι του, και με μύτη γρυπή, προκάλεσε το θαυμασμό των Τούρκων για τα χαρίσματά του και του απέδωσαν το όνομα Ισκεντέρ (Αλέξανδρος). Εκεί, εκτός από τα ελληνικά και την αρβανίτικη διάλεκτο που μιλούσε, έμαθε τα τουρκικά, τα αραβικά και τα ιταλικά.

Ως άνθρωπος και στρατιωτικός ηγέτης διεκρίνειο για τα εξαίρετα ψυχικά του χαρίσματα, τη γενναιότητά του, τη σύνεσή του αλλά και την ευγλωττία του με την οποία κέρδιζε τις ψυχές των στρατιωτών του οι οποίοι ήσαν διατεθειμένοι να υποστούν οιανδήποτε θυσία και να προχωρήσουν ακόμη και εις τον θάνατο χάριν του αρχηγού των. Στο τέλος κάθε μάχης εισήρχετο στις σκηνές των πληγωμένων και παρακολουθούσε αυτοπροσώπως την θεραπεία τους. Είχε κερδίσει λοιπόν την εμπιστοσύνη των στρατιωτών του τόσο κατά την περίοδο της ζωής του κατά την οποίαν ήτο υπό τας διαταγάς του Σουλτάνου, όσο και κατά την περίοδο κατά την οποίαν ύψωσε το λάβαρο της επαναστάσεως εναντίον των Τούρκων στην περιοχή της αρβανιτιάς αλλά και την ευρύτερη περιοχή της Ηπείρου.
Ο Σουλτάνος Μουράτ Β' έχοντας αναγνωρίσει την γενναιότητά του τον είχε στείλει με στρατεύματα στα μέτωπα των Βαλκανίων και της Μικράς Ασίας. Την περίοδο της υποτέλειας ο Καστριώτης δεν διέκοψε τους δεσμούς του με την οικογένειά του. Πότε-πότε επανήρχετο στην πατρίδα του κοντά στον πατέρα του.

Το 1438 ο Σκεντέρμπεης υπηρέτησε ως Σούμπασης στο βιλαέτι της Κρούγιας, δηλαδή ως αρχηγός της επαρχίας. Το 1440 απομακρύνθηκε από την Κρούγια και ανέλαβε Σανιτζάκμπεης στην Ντίμπρα, δηλαδή τη Δίβρη, που ανήκε στο βιλαέτι του Μοναστηρίου.
Την περίοδο εκείνη συνέσφιξε τους δεσμούς του με τον λαό αλλά και τους φεουδάρχες. Ιστοριογράφοι και αναλυταί της ζωής του Σκεντέρμπεη παραδέχονται ότι αυτός δεν άλλαξε ποτέ την πίστη του και παρέμεινε πάντα χριστιανός. Κατά την διάρκεια της παραμονής του στην πατρίδα του επεδίωξε να έλθει σε επαφή με τις δυτικές δυνάμεις (Βενετία, Ραγούζα, Νεάπολη). Ειδικά προς το βασιλέα της Νεαπόλεως Αλφόνσο εμπιστεύθηκε τις προθέσεις του για μελλοντική εξέγερση κατά των Τούρκων. Ο Καστριώτης λοιπόν περίμενε την κατάλληλη ευκαιρία για να δράσει. Αυτή δεν άργησε. Η Ουγγαρία μαζί με την Κωνσταντινούπολη, ελεύθερο απομεινάρι της πάλαι ποτέ κραταιάς Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, ήσαν οι μόνες από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις που ανθίσταντο κατά της Οθωμανικής πλημμυρίδος.

Κατά το 1439-1442 οι Ούγγροι εφαρμόζοντιες την πολεμική τακτική του "Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση" έφεραν σε δύσκολη θέση τους Τούρκους. Ο Σκεντέρμπεης ζήτησε να σταλεί στο μέτωπο του Δουνάβεως υπό τας διαταγάς του μπέη της Ρούμελης. Όταν στις αρχές Νοεμβρίου του 1443 οι Ούγγροι κατενίκησαν τους Τούρκους ο Σκεντέρμπεης βρήκε τη χρυσή ευκαιρία για να θέσει σε εφαρμογή το σχέδιό του. Μέσα στη σύγχυση της ήττας αποσκίρτησε μαζί με 300 πιστούς ιππείς συμπεριλαμβανομένων του αδελφού του Στανίση Καστριώτη και του ανηψιού του Μούρτο Χάμζα, και μετά από μια πορεία επτά ημερών έφθασαν έξω από την Κρούγια καιά της οποίας επιτίθεται. Την κυριεύει, την απελευθερώνει και υψώνει τη βυζαντινή ερυθρά σημαία με το δικέφαλο αετό η οποία ήτο και το οικόσημο των Καστριώτηδων, και η οποία επεβλήθη στις αρχές του 20ου αιώνος ως το εθνικό σύμβολο της Αλβανίας, του νέου κράτους - δημιουργήματος των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ο ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΕΙ ΤΟΝ ΜΩΑΜΕΘ

Για 25 χρόνια ο Σκεντέρμπεης θα δημιουργήσει μια ελεύθερη ζώνη στην τουρκοκρατούμενη χερσόνησο του Αίμου και θα θραύσει και θα ταπεινώσει τις δυνάμεις δύο Σουλτάνων, του Μουράτ Β και του Μωάμεθ Β του Πορθητή αποτελουμένας από εκατοντάδας χιλιάδας στρατού.
"Εάν δεν είχε γεννηθεί ο Σκεντέρμπεης, έλεγε ο Μωάμεθ Β , εγώ θα είχα συνδέσει τον κόλπο της Αδριατικής με την Ενετική Δημοκρατία, θα είχα θέσει το σαρίκι επί της κεφαλής του Πάπα και την ημισέληνο επί του τρούλου του Αγίου Πέτρου".
Η επιρροή του Σκεντέρμπεη και οι εστίες εξεγέρσεως έφθαναν μέχρι του Αμβρακικού κόλπου και η ηγετική του μορφή ένωσε τις διάφορες αλληλομαχόμενες φατριές. Ο Σκεντέρμπεης φρόντισε να δημιουργήσει εστίες εξεγέρσεως εκτός της Κρούγιας και νοτιότερα, όπως στο Πωγώνι, στο φρούριο της Βελλάς αλλά και της Χειμάρρας. Η Χειμάρρα από τότε και καθ' όλη τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας μέχρι τις μέρες μας αποτελεί ένα φρούριο του Ελληνισμού. Οι έλληνες ιστορικοί δεν έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα με το βραχύβιο ανεξάρτητο κράτος του Καστριώτη. Το μέγεθος και τη σημασία της εξεγέρσεως μαρτυρεί το γεγονός ότι ο Μουράτ Β ιέθηκε επικεφαλής δυνάμεως 200 000 ανδρών, τεραστίας δια την εποχή, η οποία ασφαλώς δεν θα εχρειάζετο εάν επρόκειτο να καταληφθεί μόνο το φρούριο της Κρούγιας.

Οι Χειμαρριώτες στάθηκαν στο πλευρό του Καστριώτη και, στην άμυνα της Κρούγιας,συμμετείχαν και οι φάρες του Ανδρούτσου, του Μπότσαρη, κ.ά., οι οποίες μετά την καταρρευση της επαναστάσεως και το θάνατο του Σκεντέρμπεη κατήλθαν προς Νότον και αποίκησαν τα απρόσιτα όρη του Σουλίου. Σύμφωνα με τον στρατηγό Δημήτριο Νότη Μπότσαρη, αρχηγό του Σώματος των Εθελοντών ενοπλίων Ηπειρωτών κατά το 1912-13: "Θανόντος του Σκεντέρμπεη οι Μποτσαραίοι μαχόμενοι προς Τούρκους και Τουρκαλβανούς, κατήλθον προς την Δράγανη. Κατά τας αρχάς δ ε του 17ου αιώνος ίδρυσαν με άλλους αδούλωτους Έλληνες την Σουλιώτικη Συμπολιτεία".Οι Χειμαρριώτες έναν αιώνα μετά τον θάνατο του Σκεντέρμπεη αποκαλούν τον Καστριώτη ηγεμόνα τους. Σε έγγραφό τους προς τον Πάπα Γρηγόριο ΙΓ με ημερομηνία 12 Ιουλίου 1577 αποκαλούσαν τον Σκεντέρμπεη "Ρήγα" τους. Ομοίως και οι κάτοικοι της Κορυτσάς, ονομαστοί για την παλικαριά τους, πολέμησαν σκληρά στο πλευρό του Καστριώτη.

Η ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΙΩΤΗ

Ο Καστριώτης είχε ελληνοχριστιανική συνείδηση και ήταν κάτοχος της ελληνικής παιδείας. Τα έγγραφα που συντάσσονταν στην καγκελαρία του ήταν γραμμένα στην ελληνική. Το 1461 απευθυνόμενος προς τον Σουλτάνο Μωάμεθ Β΄ έγραφε:
"Γεώργιος Καστριώτης ο μετονομασθείς Σκεντέρμπεης, ηγεμών των Ηπειρωτών και Αλβανών, στρατιώτης του Ιησού Χριστού προς Μωάμεθ τον μονάρχην των Οθωμανών, χαίρειν...". Ομοίως απευθυνόμενος προς τον βασιλέα Αλφόνσο αυτοαποκαλείται "Πρίγκηψ των Ηπειρωτών".

Η εξέγερση της Ηπείρου εξέπληξε τους Ευρωπαίους ηγεμόνες. Όπως προείπαμε, αμέσως μετά την Κρούγια ακολούθησαν και οι εξεγέρσεις των υπολοίπων περιοχών. Προς τον σκοπόν αυτόν συνήλθαν το Μάρτη του 1444 οι φεουδάρχες της περιοχής Παλαιάς και Νέας Ηπείρου - χαρακτηριστικά αναφέρουμε τον Γεώργιο Αριανίτη, τον Θοδωρή Θώπια, τον Νικόλαο Νιουκαγκίνη, τον Παύλο Νιουκαγκίνη, τον Θοδωρή Κορώνα Μουζάκη, τον Λέκκα Ζαχαριά, τον Λέκκα Λούσμανη, τον Γιώργη Μπάλσα, τον Πέτρο Σπανό, κ.ά. Στην συνάντηση μετείχε και ο Στεφάν Τσερνόγιεβιτς, ως αντιπρόσωπος των κατοίκων του Μαυροβουνίου. Εκεί ανακηρύχθηκε ο Σκεντέρμπεης Γενικός Αρχηγός και όλοι ορκίστηκαν αντίσταση κατά του Τούρκου δυνάστη.

Οι Ούγγροι επίσης ενθαρρυνόμενοι από τις υποσχέσεις του Πάπα και σε συνεννόηση με τον Σκεντέρμπεη μαζί με δυνάμεις Πολάκων και Ρουμάνων διέβησαν τον Δούναβη και έφθασαν στη Βάρνα της Βουλγαρίας. Ομοίως δυνάμεις του Σκεντέρμπεη με επικεφαλής τον Γεώργιο Αριανίτη εισήλθαν στη Μακεδονία όπου συγκέντρωσαν στρατεύματα εθελοντών προς ενίσχυση των δυνάμεων του Ούγγρου βασιλέως Βλαδισλάου. Όταν ο Ούγγρος βασιλιάς πληγώθηκε θανάσιμα από τις δυνάμεις του Σουλτάνου που κατέφθασαν στη Βάρνα με τη βοήθεια Γενοβέζικων πλοίων, η συμμαχία των Χριστιανικών δυνάμεων διελύθη.

Ο Ιανέσκου Ουνιάδης, αρχηγός της μάχης της Βάρνης, συνέχισε να βρίσκεται σε επαφή με τον Σκεντέρμπεη, πράγμα που εξαγρίωσε τον Σουλτάνο ο οποίος συγκέντρωσε όλο το στρατό της Ασίας και της Ευρώπης και μαζί με τον διάδοχό του Μωάμεθ Β΄ εισήλθε στην περιοχή βορείως της Νέας Ηπείρου (Βόρειος Αλβανία) και μέσω του Γενούσου ποταμού (Σκούμπι), έφτασε στην Κρούγια, κατά την πολιορκία της οποίας χρησιμοποίησε για πρώτη φορά πολιορκητικές μηχανές.

Μέχρι να φτάσει όμως ο στρατός του Σουλτάνου στην Κρούγια είχε υποστεί τέτοιες καταστροφές από καταδρομικές ενέργειες των στρατιωτών του Σκεντέρμπεη ώστε ο Τούρκος χρονικογράφος Νιουρσούν Μπέης γράφει: "Μόνον οι δαίμονες, όπως είναι οι κάτοικοι των μερών εκείνων, μπορούν, εξοικειωμένοι με τα όρη τους, οι καταραμένοι αυτοί άπιστοι, να κυπούν με δηλητηριώδη βέλη".

Η πολιορκία απέτυχε και ο Μουράτ Β΄ αποχώρησε πτημένος για να πεθάνει νικοπιασμένος λίγο αργότερα στην Αδριανούπολη.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ

Εν τω μεταξύ ο Σκεντέρμπεης υπογράφει συμμαχία το Μάρτιο του 1451 με τον βασιλέα Αλφόνσο της Νεαπόλεως ο οποίος ονειρευόταν να ιδρύσει Μεσογειακή Αυτοκρατορία.
Ο διάδοχος του Μουράτ, νεαρός Σουλτάνος Μωάμεθ Β΄ ετοίμασε άλλες δύο εκστρατείες κατά του κράτους του Καστριώτη - Σκεντέρμπεη οι οποίες όμως απέτυχαν και αυτές, το καλοκαίρι του 1452 και τον Απρίλιο του 1453, την εποχή δηλαδή κατά την οποία η γενναία φρουρά της Κωνσταντινουπόλεως υπό τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο ΙΑ΄ τον Παλαιολόγο έδινε τον υπέρ πάντων αγώνα.
Η κατάληψη της Κωνσταντινουπόλεως έκανε αίσθηση και σκόρπισε τον πανικό σε όλη την Ευρώπη. Ο Σκεντέρμπεης από τούδε και στο εξής δεν θα είχε να αντιμετωπίσει μόνο τους Τούρκους και εξισλαμισμένους Αρβανίτες εκστρατεύοντες εναντίον του, αλλά και τους εξωμότες φεουδάρχες πρώην πιστούς του. Ακόμη και ο ανεψιός του Χάμζας μετά τη γέννηση του υιού του Σκεντέρμπεη, Ιωάννη, αφού έχασε την ελπίδα της διαδοχής, υποτάχθηκε στον εχθρό και οδήγησε τις δυνάμεις του εναντίον της πατρίδος του, προσφέροντας πολύτιμες πληροφορίες στους Τούρκους τόσο για την περιοχή όσο και για τις στρατηγικές τακτικές του θείου του.
Το 1464 πέθανε ο Πάπας Πίος Β΄ ο οποίος ματαίως προσπαθούσε να ενώσει τις διηρημένες ευρωπαϊκές δυνάμεις και να οργανώσει σταυροφορία κατά του Σουλτάνου. Την ίδια χρονιά ο Σουλτάνος έστειλε εκστρατευτικό σώμα κατά του Σκεντέρμπεη με σκοπό την ερήμωση της χώρας αλλά και την αποκοπή των πηγών του ανεφοδιασμού της. Για άλλη μια φορά ο Σκεντέρμπεης τον Αύγουστο του 1464 κατακερμάτισε τις τουρκικές δυνάμεις.
Το 1465 άλλες τέσσερεις εκστρατείες καθοδηγούμενες από αρβανίτες εξωμότες αποτυγχάνουν.
Το 1466 ο ίδιος ο Μωάμεθ επικεφαλής 150 000 έως 200 000 στρατιωτών, γενιτσάρων, Οθωμανών της Ανατολής και εξωμοτών εμφανίζεται μπροστά στην Κρούγια. Ο χρονικογράφος Κριτόβουλος αναφέρει ότι οι Ηπειρώτες και Αρβανίτες αγωνιστές όταν εδιώκοντο από τις δυνάμεις των Τούρκων προτιμούσαν να γκρεμίζονται από τα βράχια και να φονεύονται παρά να παραδίδονται ικέτες. Και η εκστρατεία αυτή απέτυχε μετά από αλλεπάλληλες καταδρομικές επιχειρήσεις στο στρατόπεδο του Σουλτάνου που είχαν σαν αποτέλεσμα ακόμη και τον θάνατο ενός εκ των στρατιωτικών ηγετών, του εξωμότη Αρβανίτη Μπαλαμπά Πασά.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟ 1468

Το 1466 ο γενναίος αρχηγός Γεώργιος Καστριώτης Σκεντέρμπεης, φορώντας την πολεμική του γούνα παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως στον Πάπα Παύλο Β και τους καρδιναλίους προκειμένου να βοηθήσουν στην διοργάνωση εκστρατείας των Ευρωπαίων ηγεμόνων εναντίον του Μωάμεθ.
Η παρουσία του προξένησε την περιέργεια του κόσμου οι οποίοι συγκεντρώθηκαν να ιδούν τον φημισμένο ήρωα.
Σύμφωνα με τον Βαρλέτιο ο Σκεντέρμπεης τελείωσε την ομιλία του προς τον Πάπα ως εξής:

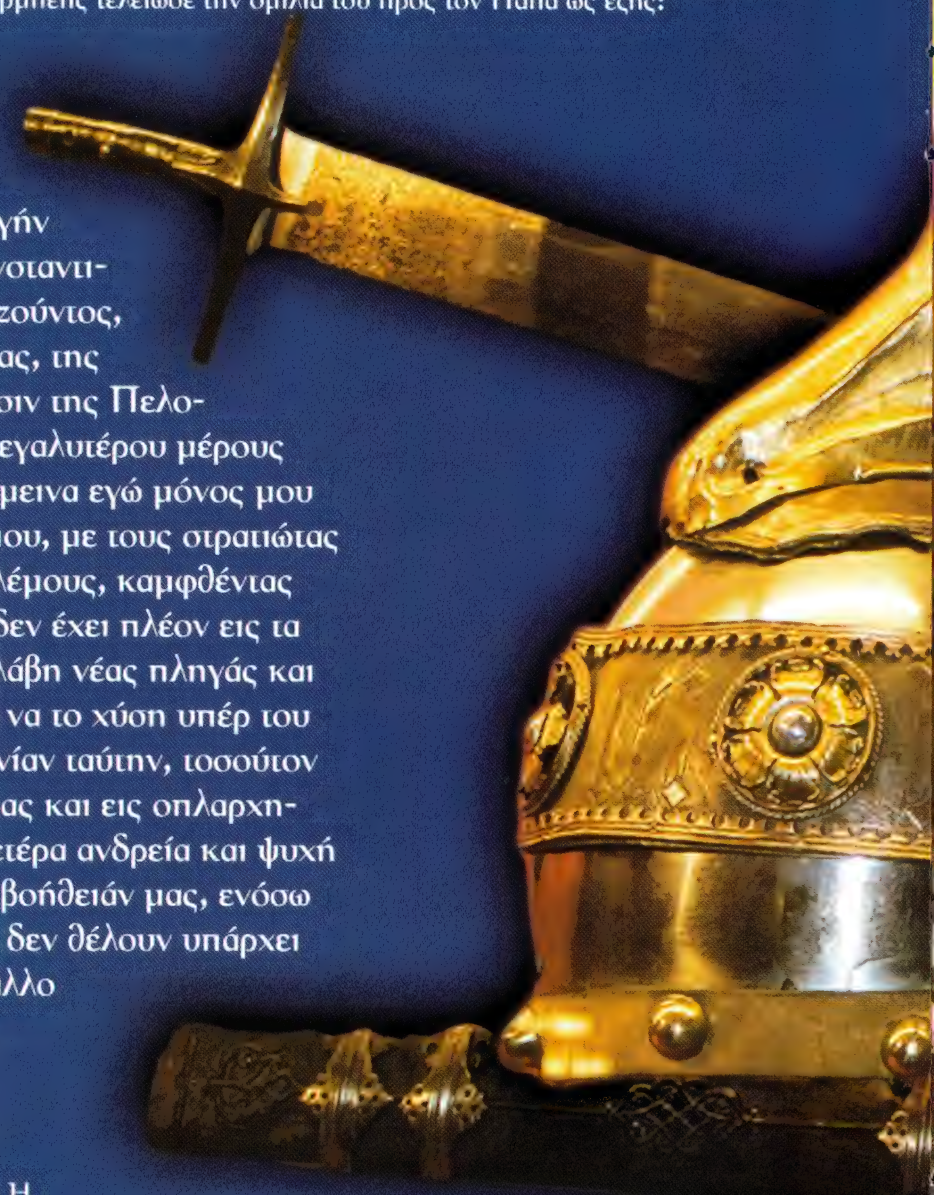

"Μετά την καταστροφήν της Ασίας και της Ελλάδος, μετά την σφαγήν των πριγκίπων της Κωνσταντινουπόλεως, της Τραπεζούντος, της Σερβίας, της Βοσνίας, της Μολδοβλαχίας, μετά την υποδούλωσιν της Πελοποννήσου και την λεηλάτησιν του μεγαλυτέρου μέρους της Μακεδονίας και της Ηπείρου, έμεινα εγώ μόνος μου με το αδύναμον και μικρόν κράτος μου, με τους στρατιώτας μου εξηντλημένους από τόσους πολέμους, καμφθέντας μετά τόσας μάχας, ώστε η Ήπειρος δεν έχει πλέον εις τα σπλάχνα της εν μέρος υγιές δια να λάβη νέας πληγάς και δεν έμεινε πλέον εις αυτήν αίμα δια να το χύση υπέρ του χριστιανικού λαού. Εις την Μακεδονίαν ταύτην, τοσούτον άφθονον εις στρατιώτας, εις πρίγκιπας και εις οπλαρχηγούς δεν μένει άλλο, ή μόνον η ημετέρα ανδρεία και ψυχή ακαταδάμαστος. Ελάτε λοιπόν προς βοήθειάν μας, ενόσω είναι εισέτι καιρός, όσον ούπω ίσως δεν θέλουν υπάρχει πλέον αθληταί του Χριστού από το άλλο μέρος του Αδριατικού Πελάγους".

Τον Απρίλιο του 1467

ο Σκεντέρμπεης επιστρέφει στην πατρίδα του. Η βοήθεια που έλαβε από τον Πάπα ήτο μόνον εις χρήμα και ήταν τέτοια, μόλις 3000 τάλιρα, ώστε να χαρακτηρισεί ως ατιμία των χριστιανικών δυνάμεων.
Ο Καστριώτης παρέμενε πιστός στην συμφωνηθείσα μεταξύ Βατικανού και Παλαιολόγων ένωση των εκκλησιών, και είναι αυτός ένας από τους λόγους που αγνοήθηκε από το επίσημο Ορθόδοξο Νεοελληνικό κράτος.
Η χώρα ήτο σε δύσκολη κατάσταση και τον Ιανουάριο του 1468 ο Καστριώτης συνεκάλεσε και δεύτερο συνέδριο στο Αλέσιο προκειμένου να αντιμετωπίσουν και τη νέα εκστρατεία του Μωάμεθ. Ο Σκεντέρμπεης δεν έλαβε μέρος στη μάχη γιατί ήταν ασθενής από μια πληγή που είχε στον ώμο του. Για άλλη μια φορά όμως οι στρατιώτες του και χωρίς τον αρχηγό τους κέρδισαν μια νέα νίκη.
Η κατάσταση της υγείας του χειροτέρευσε και στις 17 Ιανουαρίου 1468 πέθανε στο Αλέσιο όπου και τάφηκε στον καθεδρικό ναό του Αγίου Νικολάου.

Η ΘΡΥΛΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Ο Γεώργιος Καστριώτης ήτο μια μεγάλη πολιτική και στρατιωτική φυσιογνωμία της εποχής του. Σε μία εποχή συμφώνων και ανακατατάξεων στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και η γιγαντιαία του μορφή, κυριολεκτικώς και μεταφορικώς, απετέλεσε το βράχο αντιστάσεως στην Ασιατική λαίλαπα. Λέγεται πως ήτο μυημένος και στις ιδέες του Γεωργίου Πλήθωνος Γεμιστού, στην πολιτεία του οποίου αίτημα ήταν να ξεχωρίσουν οι πολεμιστές από τους γεωργούς. Ο Καστριώτης είχε αποστείλει στον Μπαλαμπά Πασά σκαπάνη, άροτρο και δρέπανο προσκαλώντας τον να επανέλθει στην τέχνη των προγόνων του.

Με τον θάνατο του Σκεντέρμπεη αυξήθηκε το κύμα μεταναστεύσεως των Ηπειρωτών στην Κάτω Ιταλία και Σικελία. Οι Τούρκοι κατέλαβαν τη χώρα και ο Μωάμεθ Β΄ έφθασε το 1474 στο Αλέσιο όπου διέταξε την εκταφή του νεκρού του Σκεντέρμπεη για να θαυμάσουν όλοι τον σκελετό του και στη συνέχεια να του αποδώσει ηγεμονικές τιμές.

Η μορφή του Σκεντέρμπεη έγινε θρύλος που κράτησε γερά μέχρι την Επανάσταση.

Οι υπερασπισταί του Μεσολογγίου τον θεωρούσαν τόσο δικό τους ώστε σε ένα από τα κανονιοστάσιά τους (πυροβολεία) είχαν δώσει το όνομα Σκεντέρμπεης, τρίτο κατά σειρά μετά από εκείνα των Δρακούλη και Κανάρη.

Ζωντανή όμως ανάμνηση της φρουράς του Σκεντέρμπεη

και του κράτους του παρέμεινε η περιοχή της Χειμάρρας η οποία συνέχισε τις εξεγέρσεις κατά των Τούρκων με ηγέτες τον Γεώργιο Στρέσιο, τον Πήλιο Κασνέτση, κ.ά., με αποκορύφωμα την παροχή ειδικών προνομίων που διήρκεσαν μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα και καθιστούσαν την περιοχή τρόπον τινά αυτόνομο και ανεξάρτητο. Από τους Οθωμανούς Αρβανίτες καθοδηγουμένους από τις ξένες δυνάμεις (Αυστροουγγαρία, και ιδιαιτέρως Ιταλία), γεννήθηκε το νέο κράτος που επέβαλε στους υπηκόους μια ξεχωριστή, όχι ηπειρώτικη ή αρβανίτικη συνείδηση αλλά αλβανική και ανθελληνική, κάνοντας εθνικό τους ήρωα τον Γεώργιο Καστριώτη και εθνικό τους σύμβολο τον δικέφαλο αετό.

Το 1960 στην κεντρική πλατεία των Τιράνων, στο σημείο όπου ευρίσκετο το άγαλμα του Στάλιν το οποίο μετεφέρθη σε άλλο σημείο της πόλεως, στήθηκε το άγαλμα του έφιππου Σκεντέρμπεη. Ω! ποία ειρωνεία! Οι απόγονοι των εξωμοτών, αυτών που πρόδωσαν τον αρχηγό τους, να τον οικειοποιούνται ως "εθνικό ήρωα" και να τοποθετούν το άγαλμα του μεγάλου Ηπειρώτη πολέμαρχου δίπλα στο ιζαμί που δεσπόζει της πλατείας.

Κάποτε, ο Πρίγκιπας του Τάραντος Ιωάννης Αντώνιος είχε χαρακτηρίσει τους στρατιώτες του Καστριώτη ως πρόβατα. Δια να λάβει την απάντηση του Σκεντέρμπεη: "Οι προπάτορες Ημών ήσαν Ηπειρώται, εκ των οποίων ηγέρθη εκείνος ο Πύρρος, του οποίου την ορμήν μόλις οι Ρωμαίοι ηδυνήθησαν να αντικρούσουν, εκείνος όστις δια των όπλων εκαιέκτησε το Τάραντον και άλλας χώρας της Ιταλίας. Δεν έχεις άνδρας δυναστούς ν' αντισταθούν εις τους Ηπειρώτας ειμή τους Ταραντίνους, γένος ανθρώπων βρεμένων και γεννηθέντων μόνον δια να ψαρεύουν οψάρια".

Ο Βομβαρδισμός του Πειραιά από τους Συμμάχους το 1944

Συμπληρώθηκαν 75 χρόνια από τον βομβαρδισμό της πόλης του Πειραιά από Συμμαχικές δυνάμεις στις 11 Ιανουαρίου 1944.

Είναι μια άγνωστη, σε πολλούς Έλληνες, πτυχή της κατοχικής ιστορίας. Δεν «πουλάει», διότι προφανώς κάποιους δεν τους συμφέρει να γνωστοποιηθεί ένα τόσο μεγάλο έγκλημα, το οποίο εκτελέσθηκε από τους δήθεν «συμμάχους», εναντίον του δοκιμαζόμενου ελληνικού λαού, ο οποίος πρόσφερε τα μέγιστα στην πλευρά των νικητών του Β ΠΠ.

Ο βομβαρδισμός αυτός αποτελεί για τους «Συμμάχους» την «ανταμοιβή» για τους εθελοντές, που πήγαν στην Μέση Ανατολή, αλλά και για τους μαχητές του 1940-41 στην Ήπειρο και στα οχυρά της Γραμμής Μεταξά.

Οι μαρτυριες

Μέσα σ' ένα καταφύγιο που βομβαρδίστηκε, βρέθηκαν νεκρά 80 νεαρά κορίτσια της Επαγγελματικής Σχολής, που προσπάθησαν ν' αποφύγουν τον θάνατο. Ο τότε μαθητής, Ιάκωβος Βαγιάκης, μάρτυρας του συμμαχικού βομβαρδισμού, αναφέρει: "Το πιο τραγικό περιστατικό, όμως, ήταν η κατάρρευση του κτιρίου της Ηλεκτρικής Εταιρίας που βρισκόταν στην τότε οδό Βασιλέως Κωνσταντίνου και σήμερα Ηρώων Πολυτεχνείου, μεταξύ των οδών Καραολή - Δημητρίου και Ελ. Βενιζέλου. Στο υπόγειό του υπήρχε οργανωμένο καταφύγιο, όπου καταφύγαν μεταξύ των άλλων και όλες οι μαθήτριες μαζί με τις δασκάλες τους της Επαγγελματικής και Οικοκυρικής Σχολής Θηλέων του Δήμου Πειραιά (στεγαζόταν εκεί που σήμερα είναι το Δημαρχείο). Το κτίριο κατέρρευσε, το καταφύγιο άντεξε, αλλά θάφτηκε κάτω από τα χαλάσματα των επάνω ορόφων, με αποτέλεσμα να θαφτούν ζωντανοί όλοι όσοι υπήρχαν στο καταφύγιο. Αμέσως μετά τον βομβαρδισμό, γερμανικά στρατιωτικά τμήματα άρχισαν την προσπάθεια απομάκρυνσης των ερειπίων, ώστε να ελευθερωθούν οι εγκλωβισμένοι. Ήταν σούρουπο σχεδόν της ίδιας ημέρας, όταν μαζί με τον φίλο μου, μακαρίτη σήμερα, Πέτρο Ρούσση θελήσαμε να δούμε από κοντά σε ποιά κατάσταση βρισκόταν η πόλη. Βαδίσαμε στην κεντρική οδό Βασιλέως Κωνσταντίνου προς την πλατεία Κοραή (Δημοτικού Θεάτρου). Κρατήρες βομβών ήταν διάσπαρτοι στην πόλη. Πτώματα εξείχαν απ' αυτούς και ένα σωρό γκρεμισμένα σπίτια ήταν γύρω μας. Θυμούμαι χαρακτηριστικά ότι στο πεζοδρόμιο έξω από το κατάστημα διαγωνίως απέναντι του Δημοτικού Θεάτρου υπήρχε ένας τεράστιος κρατήρας από το βάθος του οποίου εξείχε ολόκληρο γυναικείο πόδι με γοβάκι. Κολώνες ηλεκτρικού ήταν πεσμένες και καλώδιά τους ήταν διάσπαρτα εδώ και εκεί. Καταλήξαμε στην γωνία των οδών Ηρώων Πολυτεχνείου και Καραολή - Δημητρίου. Απ' εκεί βλέπαμε τις προσπάθειες των γερμανικών στρατιωτικών τμημάτων που με το φως προβολέων αυτοκινήτων προσπαθούσαν να αποσύρουν τα χαλάσματα από το καταφύγιο της Ηλεκτρικής. Συγχρόνως άλλα τμήματα περιφρουρούσαν τους γύρω χώρους ώστε να μην πλησιάσουν περίεργοι ή πλατσικολόγοι.

Το χρονικό γλαισιο

Η χώρα μας μετά τις σελίδες δόξης του 1940-41, εισήλθε σε μία σκοτεινή περίοδο της κατοχής. Διευκρινίζεται ότι η κατοχή κατά τον Β ΠΠ ήταν τριπλή (γερμανική, ιταλική και βουλγαρική). Κατά την διάρκεια της κατοχής η κυβέρνηση της χώρας ήταν διορισμένη από τις δυνάμεις κατοχής.

Όμως, για κακή τύχη των εγκλωβισμένων σήμανε συναγερμός στις οκιώ για τον δεύτερο βομβαρδισμό. Μετά τους Αμερικανούς ήλθαν οι «σύμμαχοι» Άγγλοι. Ο επικεφαλής της προσπάθειας Γερμανός αξιωματικός σφύριξε, οι σιρατιώτες συντάχθηκαν και απεχώρησαν. Όταν την επομένη κατάφεραν να απομακρύνουν τα ερείπια, τους βρήκαν όλους νεκρούς από ασφυξία.»

Οι εκτιμήσεις για τα δύμαια του εγκληματικού βομβαρδισμού Αμερικανών και Βρεταvών, ποικίλουν. Μόνο στο ταφολόγιο του Δημοτικού Νεκροταφείου της Ανάστασης, υπάρχουν τα ονόματα 492 θυμάτων. Άγνωστος θα παραμένει ο αριθμός των νεκρών που ετάφησαν στο Α και το Γ Νεκροταφείο Αθηνών. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που ετάφησαν δίχως να δοθούν τα στοιχεία από τους συγγενείς τους, με σκοπό να διατηρήσουν στην κατοχή τους τα ατομικά δελτία τροφίμων, τα οποία ήταν απαραίτητα για τη διανομή του συσσιτίου. Υπολογίζεται πως οι νεκροί του Συμμαχικού εγκλήματος ανήλθαν σε 5.500 Έλληνες και 8 Γερμανούς σιρατιώτες.

Πλήθη εξαθλιωμένων Ελλήνων, οι οποίοι έχασαν τα λίγα υπάρχοντά τους από τον βομβαρδισμό, άρχισαν να μετακινούνται μαζικά προς την Αθήνα, η οποία χαρακτηρίστηκε "ανοχύρωτη πόλη".

Το πόρισμα των εφημερίδων την 13η Ιανουαρίου του 1944 υπολόγιζε ότι ο αριθμός των θυμάτων υπερέβαινε τις 2.000 και ενώ η καταμέτρηση συνεχιζόταν. Το πώς ο αριθμός αυτός, που καθημερινά ανέβαινε και που κάποια στιγμή έφτασε τις 5.500, μειώθηκε μεταπολεμικά στους 871 είναι άξιον θαυμασμού!

Στο ημερολόγιο της Συμμαχικής αποστολής ουδεμία αναφορά γίνεται ως προς τους στόχους, παρά μόνο ότι λόγω έντονης συννεφιάς και παγετού, η αποστολή κατέληξε σε πλήρη αποτυχία, καθόσον τα αεροσκάφη συγκρούστηκαν μεταξύ τους και ίσως αυτός είναι ο μόνος λόγος για την βιαστική άφεση βομβών και την πλήρη αστοχία όσον αφορά στρατιωτικούς στόχους.

Από το βιβλίο πτήσεων, όμως, φαίνεται ότι, η 301η Μοίρα πέταγε πάνω από την Αθήνα και τον Πειραιά για όγδοη φορά από τις 10 Σεπτεμβρίου 1943. Ο σχηματισμός είχε γνώση του εναέριου χάρτη, καθώς και εξοικείωση με τον χώρο. Είχε εκτελέσει οκτώ ολόκληρες πτήσεις με μοναδικό σκοπό την εξοικείωση με τη γεωγραφία της πόλης του Πειραιά.

Πέραν των ψυχών που χάθηκαν, καταστροφές μεγάλες έγιναν στην κρατική και εκκλησιαστική περιουσία, αλλά και στην ατομική ιδιοκτησία των Ελλήνων. Δρόμοι, πλατείες, θέατρα, ξενοδοχεία, κατοικίες, ακόμη και Αστυνομικά τμήματα καταστράφηκαν.

Θα αποτελούσε παράλειψη να μην αναφερθεί η καταστροφή του Ναού της Αγίας Τριάδος. Στην φωτογραφία που παρατίθεται δεν αναφέρονται οι υπεύθυνοι, μόνον η ημερομηνία αποκαλύπτει τον εγκληματία που δεν είναι άλλος από την παγκοσμιοποίηση της εποχής εκείνης.

Το ιστορικο

Την ημέρα εκείνη (11/1/1944, ημέρα Τρίτη), σχηματισμός αμερικανικών αεροσκαφών τύπου B-17 (βομβαρδιστικά) και P-38 (συνοδείας), που ανήκαν στην 5η πτέρυγα της 15ης Αεροπορικής Στρατιάς, με έδρα την Φότζια της Ιταλίας, βομβάρδιζαν τον Πειραιά από τις 12:35 μέχρι τις 13:43. Το μεγαλύτερο μέρος των βομβών που έριξαν οι Αμερικανοί ήταν εμπρησμικές. Ακολούθησε ένας δεύτερος βομβαρδισμός, από τις 19:22 έως τις 21:40 και ακόμη ένας τρίτος από 21:57 έως 23:15. Οι δύο τελευταίοι βομβαρδισμοί πραγματοποιήθηκαν από αγγλικούς σχηματισμούς αυτή την φορά (RAF).

Ο επί 5 ώρες βομβαρδισμός του Πειραιά από τη Συμμαχική Αεροπορία (τονίζεται από αμερικανικά και βρετανικά αεροπλάνα) είχε ως αποτέλεσμα μεγάλες καταστροφές στο κέντρο της πόλης. Χιλιάδες ήταν τα θύματα, οι νεκροί κι οι τραυματίες. Οι εφημερίδες, επί πολλές μέρες, δημοσίευαν καταλόγους νεκρών και τραυματιών που ενταφιάζονταν, στα νεκροταφεία του Πειραιά και των συνοικισμών του, δίχως ν' αναγνωρισθούν.

Το νόημα αυτού του μακελειού έμεινε ανεξήγητο από τους Συμμάχους. Οι περισσότερες βόμβες έπεσαν στο κέντρο της πόλεως και στους γύρω συνοικισμούς, ενώ στο λιμάνι οι ζημιές ήταν ελάχιστες.

Η δήλωση του πρωθυπουργού Ιωάννη Ράλλη στον ραδιοφωνικό σταθμό των Αθηνών είχε ως εξής:

> **Αεροπορική επιδρομή πρωτοφανούς αγριότητος**
>
> έλαβε χώραν την μεσημβρίαν της σήμερον εις την γείτονα. Δεν πρόκειται περί πολεμικής επιχειρήσεως, αλλά περί τρομοκρατικής επιδέσεως εναντίον του ελληνικού λαού του Πειραιώς, πεσόντος θύμα της βαρβάρου αυτής ενεργείας. Δεν εβομβαρδίσθησαν στόχοι στρατιωτικοί, αλλ' αυτή η καρδιά της πόλεως του Πειραιώς. Καθ' εκατοντάδας θρηνούμεν τα θύματα της εξάλλου αυτής πράξεως των επιδρομέων. Εκκλησίαι, εν αις και ο καθεδρικός ναός, δημόσια και κοινωφελή ιδρύματα, ιδιωτικαί κατοικίαι και γραφεία εβλήθησαν μετά λύσσης και ασφαλώς εκ προμελέτης... Ρηγνύω κραυγήν διαμαρτυρίας ενώπιον της Ανθρωπότητος δια το επιτελεσθέν πρωτάκουστον ανοσιούργημα, το οποίον δεν είναι δυνατόν να αφεθή ασυγμάτιστον όταν σημάνη η ώρα της δικαιοσύνης».

Αργότερα, ο Γεώργιος Ράλλης δήλωσε: «Τις φράσεις αυτές ο σταθμός του Καΐρου τις θεώρησε προδοτικές. Η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση, αντί να εκφράσει την λύπη της για την άσκοπη ενέργεια που προκάλεσε τόσα θύματα, επιτέθηκε εναντίον του πάτερα μου ανακοινώνοντας ταυτόχρονα ότι η επιχείρηση ήταν επιτυχής».

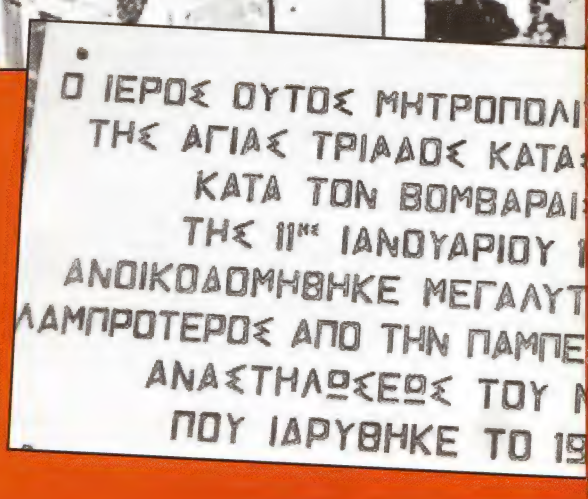

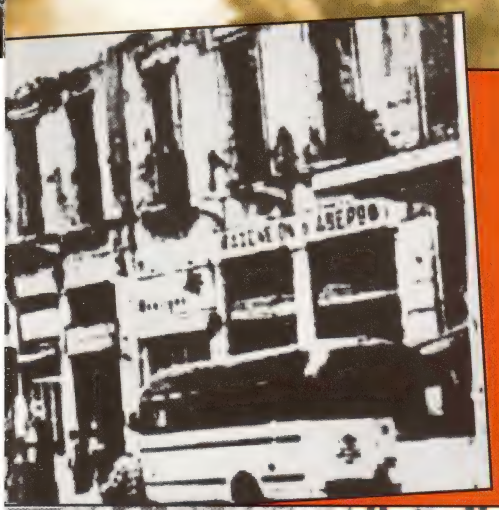

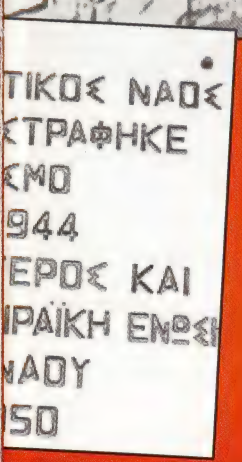

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο βομβαρδισμός του Πειραιώς το 1944 δεν ήταν μία αμιγώς στρατιωτική επιχείρηση. Οι απώλειες σε ψυχές ήταν άμαχοι (5.500 Έλληνες) στην πλειοψηφία, σε σύγκριση με τους ενόπλους (8 Γερμανοί). Ομοίως οι καταστροφές σε υλικό επίπεδο ήταν υποδομές πολιτικές και όχι στρατιωτικές, δεδομένου ότι δεν επλήγησαν τα ναυπηγεία, το αεροδρόμιο και ο ναύσταθμος.

Οι συμμαχικές δυνάμεις επιχειρούσαν σαν να βρίσκονταν πάνω από εχθρικό έδαφος. Ήταν μία επιχείρηση κατά του άμαχου πληθυσμού, σαν αυτές στην Ιαπωνία (Χιροσίμα και Ναγκασάκι) ή στην Γερμανία (Αμβούργο, Λειψία και Δρέσδη), με στόχο τον ψυχολογικό επηρεασμό των αμάχων εναντίον των κατοχικών δυνάμεων. Επέφερε το αντίθετο αποτέλεσμα, ενώ έγινε αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από την Αριστερά και ώθησε πολλούς Πειραιώτες στο να στραφούν κατά των Άγγλων, μετά την απελευθέρωση.

Η αυτοεξόριστη κυβέρνηση δεν εξέφρασε παράπονα τότε, ούτε οι ακόλουθες μεταπολεμικές κυβερνήσεις ζήτησαν αργότερα αποζημίωση για τον βομβαρδισμό. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι είχαν συμφωνήσει, όπως συμφώνησαν, αριστεροί και δεξιοί (Σαράφης – Παπανδρέου), στην Καζέρτα, στις 26 Σεπτεμβρίου 1944, να ορίσουν τον Scobie ως «Στρατηγό Διοικών τας Δυνάμεις εν Ελλάδι».

Ο βομβαρδισμός δεν ήταν ένα ατυχές περιστατικό με παράπλευρες απώλειες, για το οποίο υπήρξε μετάνοια ή στενοχώρια.

Απόδειξη τούτου αποτελούν οι Συμμαχικοί βομβαρδισμοί των αεροδρομίων Χασάνι (Ελληνικό) και Θεσσαλονίκης, τον Ιούνιο και τον Οκτώβριο του 1943. Στην πρώτη περίπτωση (στο Ελληνικό), προκάλεσε 40 νεκρούς και 60 τραυματίες, όλοι τους Έλληνες και μάλιστα άμαχοι. Η τακτική αυτή ακολουθήθηκε και σε άλλους μαζικούς βομβαρδισμούς στην Ελλάδα (Ζάκυνθο, Βόλο, Χίο κα), όπου και πάλι, τα εκατοντάδες θύματα ήταν Έλληνες πολίτες και γυναικόπαιδα. Στην περίπτωση της Χίου, τον Φεβρουάριο του 1944, στόχος ήταν το σουηδικό πλοίο «Βίριλ» του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, το οποίο έφθασε στο λιμάνι στις 5/2/1944 και βομβαρδίστηκε από αεροπλάνα της RAF, όταν ξεφόρτωνε το πρωί της Δευτέρας 7/2/1944, παρουσία κόσμου στην προκυμαία, αλλά και της επιτροπής του ΕΕΣ με πρόεδρο τον Μητροπολίτη Ιωακείμ. Σκοτώθηκαν 17 και τραυματίσθηκαν 60, από τους οποίους απεβίωσαν 3 τις επόμενες ημέρες.

Ένα περίπου χρόνο μετά, κατά τα Δεκεμβριανά του 1944, ο βομβαρδισμός στον Πειραιά επαναλήφθηκε από «προσκεκλημένα» αγγλικά πολεμικά πλοία.

Κλείνοντας αυτό το αφιέρωμα μνήμης, θα συμπεριλάβουμε δύο φράσεις του Αρχηγού της Χρυσής Αυγής από το φύλλο της εφημερίδος της 27ης/12/17, στην σελίδα 9, για το κατοχικό δάνειο: «Για εμάς πάνω από την οποιαδήποτε ιδεολογία είναι η πατρίδα, αφού η ιδεολογία μας είναι η ΠΑΤΡΙΔΑ. Σε αντίθεση με τους διεθνιστές είτε μαρξιστές, είτε φιλελεύθερους, που πάνω από την ΠΑΤΡΙΔΑ και το ΕΘΝΟΣ τοποθετούν άλλες «αξίες» ... Ας αφήσουν, λοιπόν, την προπαγάνδα οι μπολσεβίκοι και οι φιλελεύθεροι και να μην μιλάνε για πατριωτισμό στους Εθνικιστές αυτοί που δεν πιστεύουν στο Έθνος.»

ΤΟΥ ΑΡΗ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

CINE ΑΝΤΙΘΕΣΗ

Η Επιστροφή (Возвращение) 2003

Στη ρωσική επαρχία, ο πατέρας μιας οικογένειας επιστρέφει μετά από δώδεκα χρόνια στην οικία του. Δεν μαθαίνουμε ούτε πού ήταν, ούτε για ποιον λόγο έλειπε. Την επόμενη μέρα, μαζί με τους δύο γιους του ξεκινάει ένα ταξίδι προς άγνωστο προορισμό κάπου στον βορρά. Τα δύο αδέρφια προσεγγίζουν διαφορετικά την επιστροφή, όσο και την συμπεριφορά του απέναντί τους. Ο Αντρέι τον δαυμάζει και τον υπακούει, ενώ ο μικρός Ιβάν αντιδρά στον λιγομίλητο και αυταρχικό πατέρα. Η πατρότητα εκλαμβάνεται από τον σκηνοθέτη ξεκάθαρα πατριαρχικά και όσο περνάει ο χρόνος οι δοκιμασίες στη μεταξύ τους σχέση γίνονται όλο και πιο σκληρές μέχρι που στην κορύφωση ο Ιβάν έρχεται αντιμέτωπος με τον ίδιο του τον φόβο. Ένας πατέρας που μαθαίνει στους γιούς του όσα δεν τους έμαδε τα χρόνια που έλειπε κι όσα δε πρόκειται να μάδουν στα παιδιά τους οι σύγχρονοι πατεράδες της Δύσης σε όλη τους τη ζωή.

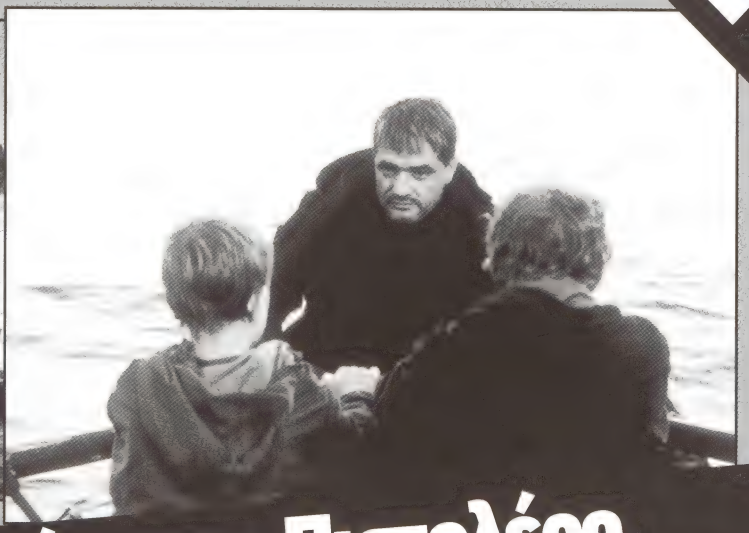

Περιπλανώμενος Πιστολέρο (High plains drifter) 1973

Ένας άγνωστος και ανώνυμος πιστολέρο, φθάνει σε ένα χωριό της Αμερικάνικης Άγριας Δύσης, το οποίο βρίσκεται σε κίνδυνο από μία συμμορία, και συμπεριφέρεται προκλητικά, σκοτώνοντας, βιάζοντας και αδιαφορώντας όταν του μιλάνε. Οι κάτοικοι τον φοβούνται και τον ανέχονται κατανοώντας ότι είναι η μόνη τους ελπίδα για να αντιμετωπίσουν την επικείμενη συμπλοκή με τη συμμορία. Το πρόσωπο του Ήρωα δεν θυμίζει εκείνο του συνηθισμένου προστάτη ή υπερασπιστή, μα αντιθέτως θυμίζει εκείνο του Τιμωρού. Σιγά σιγά αντικρίζει γύρω του δειλούς άνδρες, οι οποίοι έχουν «λερωμένη τη φωλιά τους», ενώ υποκρίνονται τους καθώς πρέπει φιλήσυχους και πιστούς χριστιανούς. Με τον τρόπο του «βγάζει» στην επιφάνεια όλες τις παρελθούσες αμαρτίες της κοινότητας, φέρνοντας τους πάντες ενώπιον της Θείας Δίκης και αντιμέτωπους με τις ενοχές τους, ενώ ταυτόχρονα προετοιμάζει την υποδοχή της συμμορίας τελετουργικά αποσκοπώντας σε μια τελική παράσταση, που δε θα μπορούσε να δώσει ένας απλός άνδρωπος, αλλά μονάχα ένας ενσαρκωμένος Διάβολος, ή αλλιώς, ο Κλιντ Ίστγουντ.

ENANTION
www.

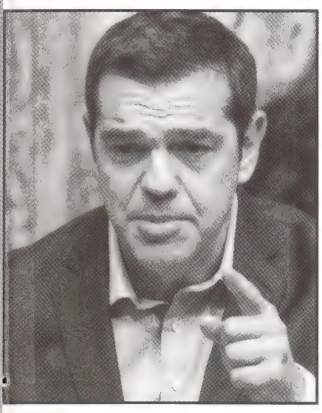

10 Ο Τσίπρας με αφορμή τον εορτασμό της λήξης του Α' Παγκοσμίου Πολέμου μίλησε για ναζισμό, Χίτλερ και Μουσολίνι... Συγγνώμη, αλλά ο (παρα)μορφωμένος Καρανίκας γιατί δεν του μαθαίνει Ιστορία;

09 Άντε και στα δικά σου Πρόεδρε...

08 Οταν η τύχη της χώρας σου βρίσκεται στα χέρια εκείνου, που δεν μπορεί ούτε το ίδιο ζευγάρι παπουτσιών να φορέσει.

07 Ο τόνος στο πού από δω και πέρα #tatsopoulos_nd

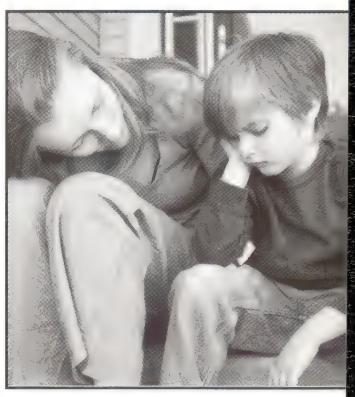

06 Δεκάδες ιδιωτικά σχολεία δεν έκαναν γιορτή για το Πολυτεχνείο. Ο Ερνέστο Τσίπρας δεν γιόρτασε φέτος...

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ Σ.

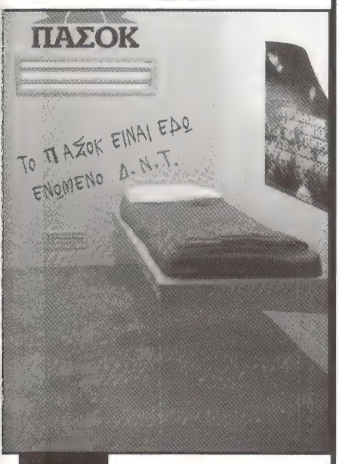

05 Ο μόνος που φωνάζει πια "το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ" είναι ο διευθυντής των φυλακών στον Κορυδαλλό...

04 Ευτυχώς που ο ρουβίκωνας κάνει και κανέναν έλεγχο ταυτοτήτων σε αυτή την πόλη για να νιώθουμε και εμείς λίγο ασφαλείς!

03 Κυρά-Τασία προς Χρυσή Αυγή για το Βορειοπειρωτικό: «Δε θα γυρίσουμε στον προηγούμενο αιώνα με τις ανατριχιαστικές αηδίες που λέτε». Σε ποιον ακριβώς αιώνα αναφέρεται η μούμια;

02 Από φέτος στα "θύματα" του πολυτεχνείου προστέθηκαν και οι Κώστας Γαβρόγλου, Παναγιώτης Ρήγας, Πάνος Σκουρλέτης, Νίκος Φίλης, Θοδωρής Δρίτσας, Νίκος Τόσκας , Αννέτα Καββαδία #aristero_ksilofortwma

01 Η ΕΡΤ ανέφερε πως στη Μάχη του Μαραθώνα οι Αθηναίοι νίκησαν τους... Σπαρτιάτες! Λογικά εκεί στην ΕΡΤ έχουν τον ίδιο δάσκαλο Ιστορίας με τον Τσίπρα...

Ο Αγώνας του Θανάτου

Για δεύτερη συνεχή χρονιά, ελληνική ομάδα καλείται να αντιμετωπίσει την ουκρανική Ντυναμό Κιέβου. Πέρσι ήταν η ΑΕΚ, φέτος ο Ολυμπιακός.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΑΣΙΔΗ

Η ευκαιρία για «αντιεθνικιστική δράση» και σεμινάρια πολιτικής ορθότητας και «αντιρατσισμού» δεν περνά ανεκμετάλλευτη από τον «αμερόληπτο» αθλητικό τύπο, με κύριο άξονα ένα αμφιβόλου πιστότητας γεγονός από την ιστορία της ουκρανικής ομάδας κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 1942 διεξήχθησαν κάποιες ποδοσφαιρικές αναμετρήσεις στην «κατεχόμενη» Ουκρανία, σε ένα άτυπο «πρωτάθλημα» ποδοσφαίρου, όπου συμμετείχαν ομάδες αποτελούμενες από ερασιτέχνες ή στην καλύτερη περίπτωση ημιεπαγγελματίες, πλην μίας, της Σταρτ, όπου είχαν συγκεντρωθεί οι 9 από τους 11 βασικούς ποδοσφαιριστές της παντοδύναμης Ντυναμό Κιέβου. Όπως ήταν φυσικό, κυριάρχησε με τελικό απολογισμό επτά νίκες στους επτά αγώνες που έδωσε και τέρματα 37-8. Η κομμουνιστική προπαγάνδα της εποχής, αλλά κυρίως η μεταπολεμική, της περιόδου ηγεσίας της ΕΣΣΔ υπό τον Μπρέζνιεφ, που καταγόταν από την Ουκρανία, προέβη σε μια μυθοπλασία γύρω από τις αναμετρήσεις της Σταρτ με την ομάδα επίλεκτων της γερμανικής πολεμικής αεροπορίας Φλάκελφ, που περιλαμβάνει σειρές απειλών του τύπου «ή χάνετε ή πεθαίνετε», συλλήψεων, φυλακίσεων, βασανιστηρίων και φυσικά εκτελέσεων, επειδή επλήγη το «αήττητο» των γερμανικών δυνάμεων από τους «περήφανους ουκρανούς πατριώτες» (ο.ο. η έννοια του πατριωτισμού, πραγματικά, χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα από τα ορφανά του Στάλιν, κατά το δοκούν). Μάλιστα, μεταπολεμικά, η μια εκ των δύο αναμετρήσεων αυτών, πήρε το όνομα «Ο αγώνας του θανάτου», μέχρι που ενέπνευσε και την πασίγνωστη ταινία «Η μεγάλη απόδραση των 11». Καλό το παραμύθι, λοιπόν, έχει ΚΑΙ δράκο, αλλά το ψέμα έχει και κοντά ποδάρια. Καταρχάς, στην συντριπτική του πλειοψηφία ο ουκρανικός λαός υποδέχθηκε ως απελευθερωτές του Γερμανούς στρατιώτες (ποιος ξεχνάει τα συνολικά 11.000.000 νεκρών από τις επιτάξεις και την κολεκτιβοποίηση των ετών 1921-23 και 1932-33;), στους οποίους κατά την είσοδό τους σε πόλεις και χωρία ανά την επικράτεια, πρόσφεραν ψωμί και αλάτι, κατά την ουκρανική συνήθεια της υποδοχής ευπρόσδεκτων καλεσμένων! Μάλιστα, πολέμησε εναντίον του κομμουνισμού και της σοβιετικής καταπίεσης είτε σιελεχώνοντας τον Ουκρανικό Εθνικό Στρατό, είτε εθελοντικά στρατιωτικά και ασυνομικά τάγματα. Το αυτό έχει επιβεβαιώσει με πρόσφατο ψήφισμά του και το ουκρανικό κοινοβούλιο, όταν τον Ιούλιο του 2018 σε έκθεση για την ουκρανική ανεξαρτησία του 1941 περιλαμβάνει και την διακήρυξη της εποχής που αναφέρει: «Το νεοσυστα-δέν κράτος της Ουκρανίας θα εργαστεί στενά με την Εθνικοσοσιαλιστική Μεγάλη Γερμανία υπό την ηγεσία του ηγέτη της Αδόλφου Χίτλερ, η οποία δημιουργεί μια νέα τάξη στην Ευρώπη και τον κόσμο και βοηθάει τον ουκρανικό λαό να απελευθερωθεί από την κατοχή της Μόσχας». Για του λόγου το αληθές, οι διοργανωτές της έκθεσης, χρησιμοποίησαν το αυθεντικό φύλλο της εφημερίδας, που δημοσίευε την διακήρυξη. Τέλος, τα περί απειλών και εκτελέσεων, αμφισβητούνται πλέον από σύγχρονους Ουκρανούς ιστορικούς, μέχρι και που καταρρίπτονται από επιζήσαντες του πολέμου παίκτες της ομάδας, όπως ο Μακάρ Χοντσαρένκο, ενώ και δικαστήριο του Αμβούργου έχει αποφανθεί αρνητικά σχετικά με τις εκτελέσεις. Δόση αλήθειας, όμως υπάρχει, πως σε αποδεδειγμένα αξιωματικούς των σοβιετικών μυστικών υπηρεσιών (NKVD), 'όπως π.χ. ο Νικολάι Κορότκιχ επιφυλασσόταν η πάγια τακτική, που ακολουθούν όλα τα σοβαρά κράτη, σε αυτές τις περιπτώσεις.

Άλλωστε, η κάθε Ντυναμό που ιδρύθηκε ανά την σοβιετική επικράτεια, ανήκε στον ευρύτερο ομώνυμο αθλητικό οργανισμό, ο οποίος χρηματοδοτείτο από την NKVD, αρχικά, και ύστερα από το Σοβιετικό Υπουργείο Εξωτερικών. Αυτά, γιατί είμαστε και φιλαλήθεις και φιλίστορες... Επομένως, δεν προκύπτει από πουθενά το επιχείρημα των ημερών, ότι οι οπαδοί της Ντυναμό προσβάλλουν την ιστορία τους, όταν διατρανώνουν τον εθνικισμό τους, αξιώνοντας ανεξάρτητη από κάθε επιρροή Ουκρανία, όταν πρωτοστάτησαν στις κινητοποιήσεις κατά του Γιανουκόβιτς και τις βίαιες συγκρούσεις με την καθεστωτική ασυνομία, μαζί με ομοϊδεάτες της Νινίπρο, της Καρπάτι Λβιβ, της Βόροκλα Πόλιαβα αλλά και πολιτικών και κινηματικών φορέων του εθνικιστικού χώρου, όταν απαιτούν τις κερκίδες των γηπέδων τους να τις έχουν όπως και την χώρα τους, 100% λευκές.

⊕ Το παρόν σε καμία περίπτωση δεν υποστηρίζει την Δυναμό Κίεβου, έναντι των Ελληνικών ομάδων!!!

ΜΟΥΣΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΠΑΛΕΥΤΟΥ

BLUTRAUSCH
20 JAHRE UND KEIN BISSCHEN LEISER (2017)

Το 1997 τέσσερις τύποι από την Γερμανία πραγματοποιούν το μουσικό τους ξεκίνημα και μετά από πολλές συναυλίες κυκλοφορούν το πρώτο τους demo. Είκοσι χρόνια μετά εν έτει 2017 και μετά από αρκετά χρόνια δισκογραφικής απουσίας, επέστρεψαν με αυτό το επετειακό διπλό cd. Μουσικά κινούνται στο R.A.C. και το κάνουν πάρα πολύ καλά. Το cd περιέχει και ένα καινούριο τραγούδι κάτι το οποίο δηλώνει ότι δεν ήταν αυτή η δουλειά το τελευταίο σημείο ζωής της μπάντας. Ευκαιρία, ακούγοντας αυτή την επετειακή κυκλοφορία, να αναπολήσουμε τις ζωές μας είκοσι χρόνια πριν (όσοι είμαστε κάποιας ηλικίας). Το cd θα το βρείτε: https://www.heimdall-versand.de

BLUTBANNER
AUS FEUERN WERDEN BRANDE (2018)

Οι Blutbanner μας έρχονται από την Γερμανία και η καινούρια τους κυκλοφορία, που τιτλοφορείται " Aus Feuern werden Brande", περιλαμβάνει 12 τραγούδια. Παίζουν R.A.C. και έχουν "γεμάτο" ήχο και καλά φωνητικά. Παραγγέλνετε από http://gjallarhorn-klangschmiede.com και το ακούτε ευχάριστα.

14 SACRED WORDS NOT ALONE (2017)

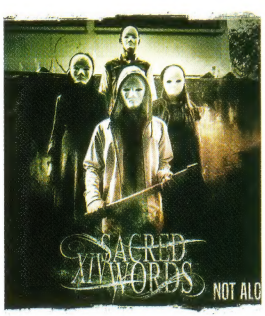

Η έδρα των 14 Sacred Words είναι στις Η.Π.Α και παίζουν Hardcore/Metalcore. Οι στίχοι τους εξυμνούν αξίες όπως ο αντιρατσισμός, η διαφορετικότητα και τα ανοιχτά σύνορα. Φυσικά αστειεύομαι, αφού μόνο από το όνομα τους καταλαβαίνετε πού κινούνται στιχουργικά. Έχουμε λοιπόν ένα διπλό cd με κομματάρες γεμάτες τσαμπουκά. Αξίζει να σημειωθεί ότι γίνεται και χρήση πλήκτρων. Κάντε το cd δώρο στον εαυτό σας και γιατί όχι και σε αυτούς που αγαπάτε ή μισείτε. Η παραγγελία σας γίνεται εδώ: https://opos-records.com

CODE 291
S.O.S. EUROPA (2018)

Οι Σουηδοί παίζουν R.A.C. και το όνομά τους, αν σας φαίνεται λίγο παράξενο, είναι μια οδηγία για την Σουηδική αστυνομία, ώστε να κρύψουν έγκλημα λαθρομετανάστη εναντίον Σουηδού πολίτη από το κοινό. Μουσικά πρόκειται για πολύ καλή δουλειά, που αποτελείται από 16 καλοπαιγμένα τραγούδια. Καλό θα είναι να σπάσετε τα σιενά όρια της γειτονιάς και να το ακούτε δυνατά και στο αυτοκίνητο σας, ούτως ώστε να σας ευγνωμονεί ακόμη περισσότερος κόσμος για τις ευχάριστες μουσικές σιγμές που του προσφέρετε. Τις παραγγελίες σας τις κάνετε: https://midgaardshop.com

THRIMA - MARSCH DER VERDAMMTEN (2017)

Οι Εσθονοί Thrima δημιουργήθηκαν το 2002 και παίζουν μελωδικό Metalcore. Το cd περιέχει 12 τραγούδια τα οποία, εάν σας αρέσει το συγκεκριμένο μουσικό ύφος, δεν υπάρχει περίπτωση να μην τα ακούσετε ξανά και ξανά σε δυνατή ένταση. Να αναφέρουμε ότι συμμετέχουν μέλη των Path of Resistance, Old Firm και H8Machine. Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να το παραγγείλουμε από https://glaube-wille-tat.com.

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΤΟΥ ΜΥΡΜΙΔΟΝΑ

ΙΤΑΛΙΑ

CasaPound «Συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση κατά της εμπορίας ναρκωτικών και του εγκλήματος»

«Τα ναρκωτικά και το έγκλημα είναι καρκινικά κύτταρα που πρέπει να εξαλειφθούν, οπότε αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε στην πρωτοβουλία που διοργάνωσε η δημοτική διοίκηση», δήλωσε η Angela De Rosa, επαρχιακός εκπρόσωπος της CasaPound, συμμετέχοντας μαζί με αρκετές δεκάδες νεαρούς μαχητές του κινήματος στις κινητοποιήσεις του δήμου Ceriano Laghetto εναντίον των ναρκωτικών .

«Ο δήμαρχος Dante Cattaneo αντιμάχεται με δυναμισμό το έγκλημα, με τα εργαλεία που έχει στη διάθεσή του και δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει μόνος σε αυτή τη μάχη για την αποκατάσταση της νομιμότητας. Η CasaPound έθετε πάντοτε τα δικαιώματα των καλών ανθρώπων στην πρώτη θέση -συνεχίζει η Angela De Rosa- και επιτρέποντας στους πολίτες να ζουν χωρίς κίνδυνο στην πόλη τους, είναι η πρώτη κίνηση υπεράσπισης ενάντια στο έγκλημα. Ωστόσο, πρέπει να γίνουν περισσότερα: χρειαζόμαστε ένα άκαμπτο και αδιάλλακτο σύστημα ελέγχου». Επίσης, ο εκπρόσωπος της CasaPound Μιλάνου δήλωσε : «Είμαστε κοντά στους πολίτες του Ceriano Laghetto και του δημάρχου τους σήμερα και δεσμευόμαστε να βοηθήσουμε στην επίλυση του προβλήματος με την συνεχή παρουσία μας».

(https://www.casapounditalia.org/2018/06/ceriano-laghetto-monza-e-brianza.html)

ΙΣΠΑΝΙΑ

14/11/2018: Ανακοίνωση του Συνδέσμου Ισπανικών Πανεπιστημίων (Sindicato Espanol Universitario SEU) :

Καθώς το καθήκον και η τιμή μας επιβάλλει, για έναν ακόμη χρόνο οι νέοι πανεπιστημιακοί σπουδαστές του SEU, πήγαν την περασμένη Κυριακή να αποτίσουν φόρο τιμής στον Εθνικό Αρχηγό SEU Alejandro Salazar και τους υπόλοιπους πεσόντες για τη Δικαιοσύνη και την Πατρίδα τον Νοέμβριο 1936, από τους δημοκρατικούς, στο Paracuellos del Jarama.

Η δράση μας ξεκίνησε με την φωνή της συντρόφου Begoña να διαβάζει την Προσευχή στους Πεσόντες της Φάλαγγας. Στη συνέχεια, ένας σύντροφος από την SEU κατέθεσε πέντε τριαντάφυλλα στον σταυρό του συντρόφου μας Alejandro Salazar.

Ο εθνικός επικεφαλής της Φάλαγγας, Manuel Andrino, παρενέβη με λίγα λόγια σχετικά με το σημαντικό λόγο παρουσίας μας, σε αυτό το γεγονός, υπενθυμίζοντας την αληθινή ιστορία που ακόμη αποκρύπτεται.

Από τις τάξεις των νεολαιών τον λόγο πήρε ο σύντροφος Alejandro Mille, που τοποθετήθηκε με μια ομιλία σχετικά με τη βαρβαρότητα που βίωσε η Ισπανία στο σκοτεινό δημοκρατικό παρελθόν, τη νέα και επαναλαμβανόμενη σημερινή κατάσταση της ισπανικής πολιτικής και το καθήκον που οι σημερινοί Φαλαγγίτες φοιτητές έχουμε, να αποτίσουμε φόρο τιμής στον Alejandro Salazar και να κάνουμε πόλεμο στις τάξεις μας, αγωνιζόμενοι για την ευπρέπεια και την επίτευξη ενός Εθνικού Πανεπιστημίου και ποιοτικής εκπαίδευσης.

Τέλος, η δράση έληξε με τις μελωδίες του «Ο θάνατος δεν είναι το τέλος», τον εθνικό ύμνο και το τραγούδι μας για αγάπη και πόλεμο, το «Πρόσωπο στον ήλιο», ύμνος της Φάλαγγας.

Alejandro Salazar PRESENTE!

(https://seuoficial.wordpress.com/)

ΠΟΛΩΝΙΑ

Περισσότεροι από 200.000 Πολωνοί συμμετείχαν σε διαδήλωση στη Βαρσοβία, για την 100η επέτειο ανεξαρτησίας της Πολωνίας, μετά το τέλος του Α'ΠΠ.

Η συγκέντρωση των Πολωνών Εθνικιστών ήταν πολυπληθής, με παλμό και δύναμη. Υπήρξαν προσπάθειες να απαγορευθεί η πορεία και επίσης να δημιουργηθούν αντισυγκεντρώσεις. Όμως η μαζικότητα της εκδήλωσης κατάπιε κάθε αντίσταση.

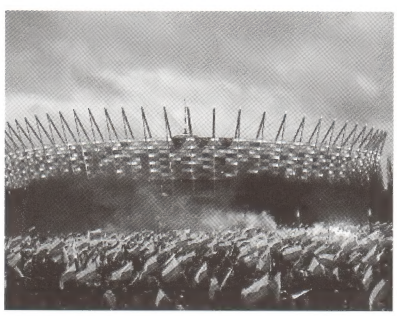

Συνθήματα εναντίον της «ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης», της διαγραφής των εθνικών ταυτοτήτων, της λαθρομετανάστευσης, όπως : «Αγνή Πολωνία – Λευκή Πολωνία» ή «Πρόσφυγες φύγετε» αλλά και το «Λευκή Ευρώπη Αδελφών Κρατών» αντήχησαν σε όλη την πόλη σε μια συγκλονιστική διαδήλωση, που ενόχλησε αφάνταστα όλα τα κέντρα που προωθούν την Ευρωπαϊκή ισοπέδωση.

ΑΓΓΛΙΑ

Πριν λίγες ημέρες, η εθνικιστική οργάνωση της Βρετανίας "Britain First" διοργάνωσε μια μεγάλη δράση στην πόλη Nuneaton, έδρα του μεγαλύτερου δικαστηρίου της Sharia στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι ακτιβιστές της "Britain First" έκαναν πορεία στην πόλη και μοίρασαν ενημερωτικά φυλλάδια στους Βρετανούς, που δυστυχώς τείνουν να αποτελέσουν σήμερα μειοψηφία στο Nuneaton.

Η "Britain First" στηρίζει έμπρακτα περιοχές που πλημμυρίζουν από ξένους στην Αγγλία με πολλές δράσεις και διανομές ενημερωτικού υλικού. Έτσι,

κι αυτό το φυλλάδιο εξηγούσε την ιστορία του δικαστηρίου της Sharia, αλλά και τις φρικαλεότητες του νόμου της Sharia.

Την ημέρα της δράσης υπήρχε πολύς κόσμος στις αγορές και στο κέντρο, λόγω ενός μεγάλου εμπορικού παζαριού της πόλης, και έτσι μοιράστηκαν χιλιάδες φυλλάδια και πραγματοποιήθηκαν πολλές συζητήσεις με πολίτες.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

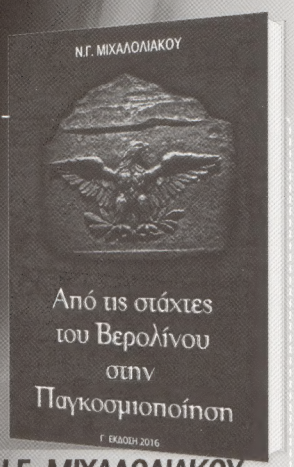

10€

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

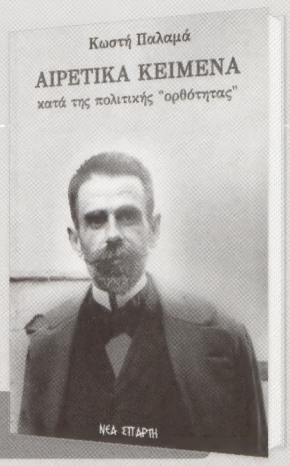

14€

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ
ΑΙΡΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΘΟΤΗΤΑΣ

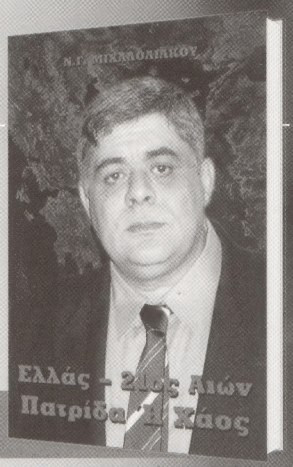

10€

Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ
ΕΛΛΑΣ - 21ος ΑΙΩΝΑ
ΠΑΤΡΙΔΑ Ή ΧΑΟΣ

7€

ROBERT BRASILLACH
ΓΡΑΜΜΑ Σ΄ΕΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΄60

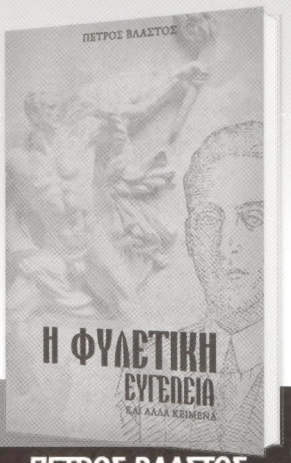

13€

ΠΕΤΡΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ
Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

10€

ΚΩΣΤΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: +30 6949361466 Δευ.-Παρ. 9.00-21.00 - xakatastima@gmail.com

Ράδιο
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Η Ελληνική Νεολαία αποκτά την δική της φωνή στο διαδίκτυο με την νέα εκπομπή του Μετώπου Νεολαίας στο Ράδιο Αντεπίθεση.

radio.antepithesi.gr

ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΙΣ 19.00

www.antepithesi.gr

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΔΡΑΣΗΣ 2019

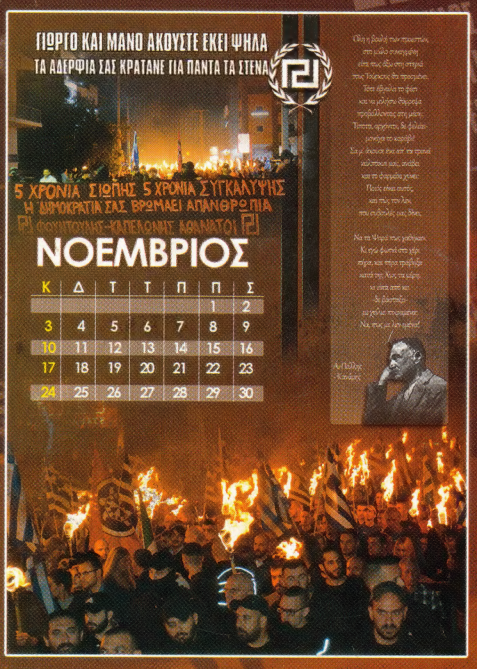

ΤΙΜΗ: 5 ΕΥΡΩ

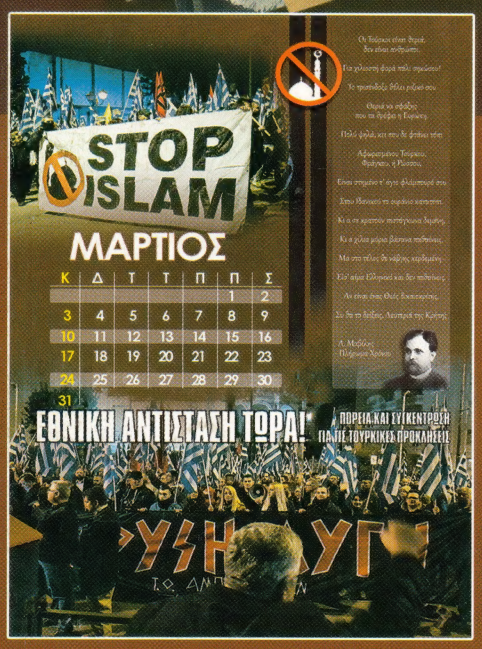

Το νέο Εθνικιστικό Ημερολόγιο δράσης μπορείτε να το προμηθευτείτε με ένα απλό τηλεφώνημα (10:00 - 20:00) στο 6949361466

ή ηλεκτρονικά από το Χ.Α. Κατάστημα

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝ ΧΑΣΕΤΕ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ